

การเปรียบเทียบประสิทธิผลของสารเคมี ในการรักษา
ความสดของผักทองแคะสลัก

นิลดา วัชรมน

อภิรักษ์ หนาคาร

ห้องสมุดคณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหิดล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อการพัฒนาทรัพยากร
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ.2543

ISBN 974-663-565-4

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

๖๖

๗ 7177

๒๕๔๓

A-3

วิทยานิพนธ์

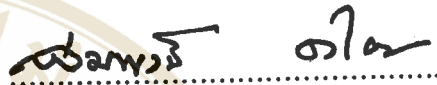
เรื่อง

การเปรียบเทียบประสิทธิผลของสารเคมี ในการรักษาความสดของผักทองแก่สลัก

นางนิลกา วัชรมน

ผู้วิจัย

อาจารย์สมพงษ์ รงไชย วท.ม.

ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

อาจารย์พงศ์พิศน์ ปิยะพงศ์ M.S.c(Science)

กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

อาจารย์เบญจกรณ์ ประภักดี วท.ม.

กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

อาจารย์อานต์ นิติธรรมชง Ph.D.

กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ศาสตราจารย์ ลิ้มล้อมวงศ์ Ph.D.

คณบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์รุ่งจรัส หุดเจริญ วท.ม.

ประธานกรรมการหลักสูตร

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยี

ที่เหมาะสมเพื่อการพัฒนาทรัพยากร

คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การเปรียบเทียบประสิทธิผลของสารเคมี ในการรักษาความสดของผักทองและสลัด
ที่ได้รับการพิจารณาอนุมัติให้นับเป็นส่วนของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อการพัฒนาทรัพยากร
วันที่ 21 มกราคม พ.ศ. 2543

นางนิตภา วัชรมน

ผู้วิจัย

อาจารย์สมพงษ์ ธงไชย วท.ม.

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

อาจารย์พงศ์พิศน์ ปิยะพงศ์ M.S.c(Science)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

อาจารย์เบญจกรณ์ ประภักดิ์ วท.ม.

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

อาจารย์อานดี นิติธรรมขง Ph.D.

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

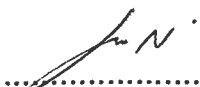

รองศาสตราจารย์อนุชาติ พวงคำดี Ph.D.

คณบดี

คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหิดล

อาจารย์ดำรงค์ สิ้นไชย วท.ม.

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ศาสตราจารย์ ถิมถ่อมวงศ์ Ph.D.

คณบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหิดล

Copyright by Mahidol University

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างยิ่งของ อาจารย์สมพงษ์ รัชไชย ประธานกรรมการควบคุมและสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ อาจารย์เบญจภรณ์ ประภักดี ดร.อาณัติ นิติธรรมยง อาจารย์พงศ์พิศ ปิยะพงศ์ กรรมการควบคุมและสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ และ อาจารย์ดำรงค์ สิ้นไชย กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นต่าง ๆ ในการวิจัยมาโดยตลอด

ขอขอบคุณ รศ.ดร.สิทธิชัย ขุนทองแก้ว ผู้อำนวยการสำนักวิจัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รศ.ดร.ไพรัช โสภโณดร รองคณบดีคณะอุตสาหกรรมเกษตร ที่ให้แนวคิด คำแนะนำ และอนุเคราะห์วัสดุ - อุปกรณ์และสถานที่ในการทดลองวิจัย ขอขอบคุณ รศ.สืบศักดิ์ กลิ่นสอน รองคณบดีภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ให้คำแนะนำและช่วยเหลือด้านเอกสาร ขอขอบคุณ อาจารย์ห้องศรี แก้วชูแสน วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีตรัง อาจารย์ธีรศักดิ์ มังกุ๋น หัวหน้าฝ่ายพัฒนาบุคลากรและสาธารณสุขมูลฐาน คุณอรุณี เรืองเดช เจ้าหน้าที่งานสาธารณสุข 4 สสจ. ตรัง ฝ่ายพัฒนาบุคลากรฯ ที่ให้ความช่วยเหลือด้านสถิติ

ขอขอบคุณ อาจารย์นิลดา พลวัฒน์ โรงเรียนพณิชยการสยาม อาจารย์สมศิริ อนุศิลป์ บรรณารักษ์ห้องสมุดวิทยาลัยเทคนิคตรัง อาจารย์นิกร ยิ้มสุด แผนกช่างกลโลหะ อาจารย์วรพงษ์ แสนสิงห์ หัวหน้างานสื่อโสตฯ อาจารย์อรุณี พันพิลึก คุณปกรณ์ รุ่งเรือง คุณประเคน ทองสุข คุณสุมาลี ทองสุข เจ้าหน้าที่ฝ่ายเอกสารวิทยาลัยเทคนิคตรัง คุณมาตี ปรีชาภาส นางสาวเพียงฟ้า วัชรมน เด็กหญิงชมเดือน วัชรมน และเพื่อน ๆ ที่ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนและเป็นกำลังใจในการศึกษาตลอดมา

นิลภา วัชรมน

21 มกราคม 2543

3937679 ENAT/M : สาขาเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาทรัพยากร

วทม. (เทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อการพัฒนาทรัพยากร)

คำสำคัญ : ประสิทธิภาพ / สารเคมี / ความสด / ฟักทองแกะสลัก

นิลภา วัชรมน : การเปรียบเทียบประสิทธิผลของสารเคมี ในการรักษาความสดของฟักทองแกะสลัก (COMPARISON OF EFFECTIVENESS OF CHEMICALS TO PROLONG FRESHNESS OF CRAFT) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : สมพงษ์ ชงไชย, วท.ม. เบญจภรณ์ ประภักดี, วท.ม., อาณัติ นิตธีรรมขง, Ph.D., พงศ์พิสน์ ปิยะพงศ์ 70 หน้า

ISBN 974-663-565-4

โดยทั่วไป ชิ้นงานฟักทองแกะสลัก ไม่สามารถเก็บไว้ที่อุณหภูมิห้องได้นานเกิน 24 ชั่วโมง ดังนั้น จึงได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิผลของสารเคมี ในการรักษาความสดของฟักทองแกะสลัก โดยใช้ฟักทองพันธุ์คางคกที่แก่จัด มีสีเปลือกอยู่ในเกณฑ์ Green - Group 136 A เปลือกแข็ง 2975.24 กรัม สีของเนื้อฟักทองอยู่ในเกณฑ์ Yellow - Orange 14 A ความแน่นเนื้อ 1239.09 ความหนาของเนื้อ 2.38 ซม. ใช้การทดลองแบบ Completely Randomized Design (CRD) ในการทดลองครั้งนี้ ได้แบ่งชุดการทดลองออกเป็น 12 ชุดการทดลอง โดยใช้ชิ้นฟักทองแช่ในสารละลายน้ำปูนใส 0.50%, 1% และ 1.5% สารละลายน้ำสารส้ม 4%, 6% และ 8% และ 10% และสารละลาย โซเดียมเมตาไบซัลไฟต์ 0.75% 1% 1.25% และ 1.50% นาน 2 ชั่วโมง

พบว่า ฟักทอง ชิ้นที่แช่ในสารละลายน้ำสารส้ม 8% ดีที่สุด คือ มีค่าความแน่นเนื้อ 1896.95 กรัม ค่าสี Yellowness 64.47 น้ำหนัก 4.826 กรัม รองลงมาคือ ชิ้นที่แช่สารละลายน้ำสารส้ม 6% มีค่าความแน่นเนื้อ 1879.15 กรัม ค่าสี Yellowness 62.39 และน้ำหนัก 4.958 กรัม ดังนั้นจึงมีความเป็นไปได้ ในการใช้สารละลายน้ำสารส้ม 8% และ 6% ในการยืดระยะเวลาการเก็บรักษาความสดของฟักทองแกะสลัก

3937679 ENAT/M : MAJOR : APPROPRIATE TECHNOLOGY FOR RESOURCE DEVELOPMENT ; M.Sc (APPROPRIATE TECHNOLOGY FOR RESOURCE DEVELOPMENT)

KEY WORDS : EFFECTIVENESS / CHEMICALS / FRESHNESS / CRAFT PUMPKIN
NELLAPA WATCHARAMON / COMPARISON OF EFFECTIVENESS OF CHEMICALS TO PROLONG FRESHNESS OF CRAFT PUMPKINS. THESIS

ADVISORS :

SOMPONG THONGCHAI, M.Sc. , BENJAPHORNG PRAPAGDEE M.Sc. , PONGPIS PEYAPONG M.Sc. , ANADE NITITHAMYONG Ph.D. 70 p. ISBN 974-663-565-4

Generally pumpkins cannot be stored at room temperature for more than 24 hours before they deteriorate . This study compares the effects of chemicals on the freshness of pumpkins. A rough hard Green group A pell and Yellow Orange 14 A Thai craft pumpkin (weight 2975.27 gram , 1239.09 gram firmness and 2.38 cm. Thickness) was used in this experiment. In a Completely Randomized Design (CRD) study pieces of the craft pumpkin were examined in 12 experiments. In the experiments pieces of the craft pumpkin were immersed in Lime (0.05%, 1%, 1.5%), Alum (4% ,6% , 8 % , 10 %) and in Sodium Metabisulfite (0.75 % , 1% , 1.25 % 1.5%) for 2 hours .

The study shows that the pieces immersed in 8% Alum had the best density (1896.95 g.) The Yellowness color was 64.47 and the weight was 4.826 g. The second best results were yielded with 6% Alum. With a density of 1879.15 g. Yellowness color of 62.29 and weight of 4.958 g. These results differ minimally from the best result. This results show that the best solution to extend the freshness of craft pumpkins are solution with an Alum content of either 8% or 6%

สารบัญ

หน้า

กิตติกรรมประกาศ.....ค	
บทคัดย่อภาษาไทย.....ง	
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....จ	
สารบัญ.....ฉ	
สารบัญตาราง.....ฉ	
สารบัญภาพ.....ช	
สารบัญตารางภาคผนวก.....ญ	

บทที่

1. บทนำ	
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....1	
1.2 กรอบแนวคิด..... 3	
1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....4	
1.4 สมมุติฐานของการวิจัย..... 4	
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....5	
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....5	
1.7 นิยามศัพท์.....5	
2. การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.	
2.1 ความสำคัญของฟักทองกับงานแกะสลัก.....7	
2.2 ประวัติความเป็นมาของฟักทอง.....7	
2.2.1 ลักษณะทางพฤกษศาสตร์.....8	
2.2.2 พันธุ์ฟักทอง.....8	
2.3 ฟักทองแกะสลัก.....10	
2.4 การใช้งานฟักทองแกะสลัก..... 10	
2.4.1 ใช้จัดในงานนิทรรศการ.....10	
2.4.2 ใช้จัดในงานธุรกิจโรงแรม.....11	
2.4.3 ใช้ประกอบตกแต่งโต๊ะอาหาร.....11	

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.5 กระบวนการแกะสลัก.....	12
2.5.1 เตรียมเครื่องมือ-อุปกรณ์.....	12
2.5.2 ขั้นตอนการทำความสะอาดฟักทอง.....	12
2.5.3 ขั้นตอนการแกะสลัก.....	13
2.6 สารเคมี.....	13
2.6.1 น้ำปูนใส.....	13
2.6.2 สารส้ม.....	13
2.6.3 ซัลเฟอร์ไดออกไซด์.....	14
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	16
3 วิธีการวิจัย	
3.1 การหาเกณฑ์การคัดเลือกผลฟักทอง.....	18
3.2 ศึกษาลักษณะทางกายภาพของสารเคมี.....	18
3.3 ศึกษาเบื้องต้น (pre-test).....	18
3.4 ขั้นตอนการทดลองตัวอย่างทดลอง.....	19
3.4.1 การเตรียมวัตถุดิบ-อุปกรณ์.....	19
3.4.2 การเตรียมชิ้นตัวอย่างทดลอง.....	20
3.4.3 ขั้นตอนการทดลอง.....	20
3.5 การวิเคราะห์ทางสถิติ.....	21
3.6 ทดสอบประสิทธิภาพของสารเคมี.....	21
3.6.1 ขั้นตอนการเตรียมชิ้นงานฟักทองแกะสลัก.....	21
3.6.2 ขั้นตอนการทดลอง.....	21
3.7 สถานที่ทำการทดลอง.....	22
4. ผลการวิจัย	
4.1 ผลการหาเกณฑ์การคัดเลือกผลฟักทอง.....	23
4.1.1 ผลการสำรวจและศึกษาผลฟักทอง.....	23
4.1.2 ผลการศึกษาเกณฑ์การคัดเลือกฟักทองพันธุ์ผิวคางคกที่แก่จัด.....	26

สารบัญ (ต่อ)

4.2	ผลการศึกษาดัชนีภาวะทางกายภาพของสารเคมี.....	26
4.3	ผลการทดลองเบื้องต้น (pre- test).....	27
4.4	ผลการทดลองตัวอย่างทดลอง.....	28
4.5	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบประสิทธิผลของสารเคมี.....	32
4.6	การทดสอบประสิทธิผลของสารเคมีที่มีประสิทธิ.....	32
5.	อภิปรายผล.....	36
6.	สรุป.....	
6.1	สรุปผลการวิจัย.....	39
6.2	ข้อเสนอแนะ.....	40
	บรรณานุกรม.....	42
	ภาคผนวก.....	45
	ประวัติผู้วิจัย.....	70

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. แสดงลักษณะทางกายภาพพันธุ์ศิวคางคก.....	23
2. แสดงเกณฑ์การคัดเลือกผลฟักทองพันธุ์ศิวคางคกที่แก่จัด.....	26
3. ลักษณะทางกายภาพของสารเคมี.....	26

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1. แผนภาพแสดงกรอบแนวคิด การศึกษาประสิทธิภาพของสารเคมี.....	2
2. ฟีกทองพันธุ์ผิวคางคก.....	8
3. ฟีกทองพันธุ์คิงคอง.....	9
4. ฟีกทองพันธุ์มะพร้าว.....	9
5. ฟีกทองแกะสลักจัดนิทรรศการแสดงวัฒนธรรมไทย.....	11
6. ฟีกทองแกะสลักแบบวิจิตรศิลป์ ใช้ตกแต่งโต๊ะอาหาร.....	12
7. ลักษณะของผิวฟีกทองพันธุ์คางคกผลอ่อน.....	24
8. ลักษณะของผิวฟีกทองพันธุ์คางคกผลแก่.....	25
9. ลักษณะของผิวฟีกทองพันธุ์คางคกผลแก่จัด.....	25
10. กราฟแสดงการเปลี่ยนแปลงค่าความแน่นเนื้อของชิ้นฟีกทองที่แช่สารเคมี.....	29
11. กราฟแสดงการเปลี่ยนแปลงค่าสีของชิ้นฟีกทองที่แช่สารเคมี.....	30
12. กราฟแสดงการเปลี่ยนแปลงน้ำหนักของชิ้นฟีกทองที่แช่สารเคมี.....	31
13. การเปลี่ยนแปลงสีของชิ้นฟีกทองแกะสลักที่แช่สารละลายน้ำสารส้ม 6% และ 8% กับ control ที่ 0 ชั่วโมง.....	33
14. การเปลี่ยนแปลงสีของชิ้นฟีกทองแกะสลักที่แช่สารละลายน้ำสารส้ม 6% และ 8% กับ control ที่ 24 ชั่วโมง.....	33
15. การเปลี่ยนแปลงสีของชิ้นฟีกทองแกะสลักที่แช่สารละลายน้ำสารส้ม 6% และ 8% กับ control ที่ 48 ชั่วโมง.....	34

สารบัญตารางภาคผนวก

ตารางภาคผนวกที่	หน้า
1. เปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงน้ำหนักของชิ้นฟักทอง หลังแช่สารเคมี ที่ 24 ชั่วโมง.....	56
2. ค่าเฉลี่ยความแน่นเนื้อ สี น้ำหนัก ของ ฟักทองหลังแช่สารเคมี ที่ 48 ชั่วโมง.....	57
3. เปรียบเทียบความแตกต่างค่าความแน่นเนื้อฟักทองชิ้น control กับ ชิ้นที่แช่สารเคมี ที่ 48 ชั่วโมง.....	57
4. เปรียบเทียบความแตกต่างค่าสถิติน้ำหนักฟักทองชิ้น control กับชิ้นที่แช่สารเคมี ที่ 48 ชั่วโมง.....	58
5. เปรียบเทียบความแตกต่างค่าสถิติความแน่นเนื้อฟักทองชิ้น ที่แช่น้ำสารส้ม 6% ,8% กับชิ้นที่แช่สารเคมี ที่ 48 ชั่วโมง.....	59
6. เปรียบเทียบความแตกต่างค่าสถิติน้ำหนักฟักทองชิ้นที่แช่น้ำสารส้ม 6%,8% กับชิ้นที่แช่สาร เคมีอื่น ๆ ที่ 48 ชั่วโมง.....	60
7. การเปลี่ยนแปลงสี Yellowness ของชิ้นฟักทองที่แช่น้ำสาส้ม 6% , 8% กับ control ที่ 48 ชั่วโมง.....	61

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

กระทรวงศึกษาธิการ ได้เห็นถึงความสำคัญของวิชาการแกะสลัก จึงได้กำหนดเป็นหลักสูตรวิชาชีพที่เปิดสอนในสถานศึกษา ทั้งในระดับประถมศึกษา กลุ่มวิชาการงานพื้นฐานวิชาชีพ หลักสูตรมัธยมศึกษา ปริญญาตรี สาขาเกษตรกรรมศาสตร์ ของสถาบันราชภัฏ ระดับ ปวช. ปวส. และปริญญาตรีของกรมอาชีวศึกษา ระดับปริญญาตรีของทบวงมหาวิทยาลัย และเป็นหลักสูตรพิเศษสำหรับประชาชนผู้สนใจอีกด้วย แต่เนื่องจากการเรียนการสอนวิชาแกะสลักฝึก-ผลไม้ ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้หลักทฤษฎี เริ่มจากการเลือกใช้วัตถุดิบ กระบวนการผลิต ตลอดจนวิธีการเก็บรักษาชิ้นงานได้อย่างถูกต้อง เพื่อสามารถยืดระยะเวลาในการเก็บรักษาชิ้นงานให้ได้ยาวนานที่สุด จุดประสงค์ของกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้วิชาแกะสลัก เป็นหลักสูตรในระดับต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาแล้วนั้น เพื่อมุ่งหวังให้ผู้เรียนสามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพได้ จึงทำให้เกิดอาชีพงานแกะสลักได้อย่างแพร่หลาย

ในธุรกิจของโรงแรมใหญ่ ๆ งานแกะสลักฝึก-ผลไม้ นับว่ามีบทบาทสำคัญในการจัดตกแต่งโต๊ะ ตกแต่งงานอาหาร และใช้ในการประกอบอาหาร เพิ่มให้สวยงามน่ารับประทาน เช่น งานมงคลสมรส งานเลี้ยงสังสรรค์ หรือบริการแขกชาวต่างประเทศ เพื่อเป็นการเผยแพร่วัฒนธรรมไทย

คนไทยเป็นชาติที่มีความเป็นอยู่อย่างสงบ มีขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมที่แสดงถึงความประณีตและสวยงาม จึงทำให้การดำรงชีวิตประจำวัน เป็นไปอย่างพิถีพิถัน เช่น ในเรื่องอาหารการกิน ได้มีการประดิษฐ์ประคอง แกะสลักฝึก-ผลไม้ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อความสวยงาม และสะดวกในการรับประทาน แต่เนื่องจากทั้งกระบวนการแกะสลักและการรักษาชิ้นงานแกะสลัก ยังประสบกับปัญหาหลายประการ ดังนี้

1.1.1 ปัญหาของการคัดเลือกผลฟักทอง ที่จะนำมาเป็นวัตถุดิบสำหรับงานแกะสลัก เนื่องจากฟักทองที่วางขายอยู่ในตลาด มีหลายพันธุ์ หลายขนาด และมีอายุการเก็บเกี่ยวที่แตกต่างกัน เช่น บางผลอ่อน บางผลแก่ขนาดกลาง และบางผลแก่จัด อายุของผลฟักทองจะมีผลต่อความแน่นเนื้อ และสีของฟักทอง ฟักทองผลอ่อนจะมีความแน่นเนื้อน้อยกว่า และสีอ่อนกว่าฟักทอง

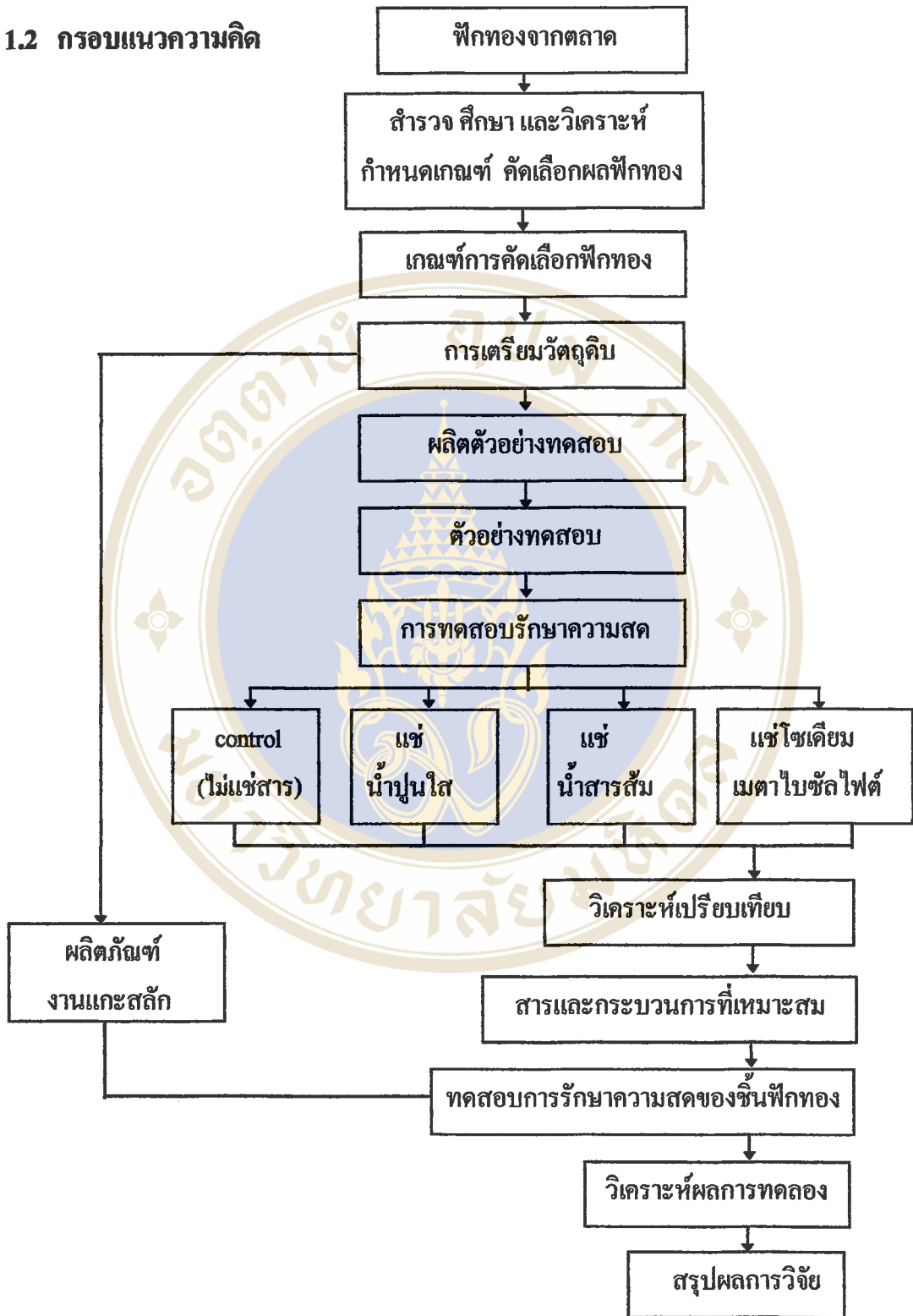
ผลแก่ ฉะนั้นเมื่อนำผักทองที่มีอายุการเก็บเกี่ยวที่ต่างกันมาประดิษฐ์เป็นชิ้นงานแล้ว ย่อมมีผลต่อการคงค่าความสดของชิ้นงานแกะสลัก

1.1.2 ปัญหาด้านการรักษาความสดของชิ้นงานผักทองแกะสลัก จากการเรียนการสอนที่เคยปฏิบัติกันมานั้น หลังจากนำมาประดิษฐ์เป็นชิ้นงานแล้ว ใช้วิธีการเก็บรักษาโดยนำไปแช่ในตู้เย็น ก็จะสามารถเก็บรักษาชิ้นงานไว้ได้นานประมาณ 2-3 วัน แต่เนื่องจาก วัตถุประสงค์ของการประดิษฐ์ชิ้นงานผักทองแกะสลัก เพื่อใช้ตกแต่งในงานต่าง ๆ โดยนำไปจัดวางไว้ที่อุณหภูมิต่ำ หรือห้องปรับอากาศ ในสถานที่ต่าง ๆ จึงทำให้ชิ้นงานไม่สามารถคงสภาพการชิ้นงานได้นาน

1.1.3 ปัญหาของการเลือกใช้สารเคมี ในการรักษาความสดของผักทอง สารเคมีที่นิยมใช้ในการยืดระยะเวลาการเก็บรักษาพืช ผัก-ผลไม้ มีหลายชนิด แต่ละชนิดมีความเหมาะสมกับพืชผัก-ผลไม้ในระดับที่ต่างกัน แต่เนื่องจากชิ้นงานผักทองแกะสลัก จะต้องนำไปจัดรวมกับกลุ่มผักที่สามารถบริโภคได้ จึงจำเป็นต้องคำนึงถึงความปลอดภัยในการบริโภคด้วย

1.1.4 ปัญหาด้านความเหมาะสม ของกระบวนการเก็บรักษาชิ้นงานผักทองแกะสลัก ชิ้นงานแกะสลักเป็นชิ้นงานที่มีความละเอียดอ่อน และมีความเปราะบางมาก การยืดระยะเวลาในการเก็บรักษาผัก-ผลไม้มีหลายวิธี เช่น การใช้สารเคมีในการเคลือบ ฟัน หรือแช่ แต่ละวิธีจะต้องใช้วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และเทคโนโลยีที่แตกต่างกัน จากปัญหาดังกล่าว จะเห็นได้ว่างานผักทองแกะสลักมีบทบาทสำคัญ ทั้งในด้านการเรียนการสอน การนำไปใช้ในงานธุรกิจโรงแรม หรือธุรกิจอื่น ๆ แต่เนื่องจากเมื่อมีการประดิษฐ์เป็นชิ้นงานแล้ว ยังไม่มีวิธีการที่เหมาะสม ในการเก็บรักษาชิ้นงานไว้ได้นาน ทำให้ไม่คุ้มค่ากับเวลา แรงงานและงบประมาณ ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพของ การใช้น้ำปูนใส น้ำสารส้ม และ โซเดียมเมตาไบซัลไฟต์ออกไซด์ ในการรักษาความสดของผักทองแกะสลัก เหตุผลของการเลือกน้ำปูนใส และน้ำสารส้ม เพราะเป็นสารเคมีที่หาง่าย ราคาถูก และเป็นสารเคมีที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น ใช้เป็นส่วนประกอบของอาหาร และขนมไทย ส่วนซัลเฟอร์ไดออกไซด์ เป็นสาร ที่นิยมใช้ในการถนอมอาหาร พืช ผัก และผลไม้ ประเภทต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ สำหรับประเทศไทย ตามประกาศของกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 84 ได้อนุญาตให้ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ เป็นสารเคมีที่ใช้ในการถนอมอาหารในปริมาณที่กำหนดไว้ ส่วนวิธีการแช่ เป็นวิธีการที่ง่าย สะดวก และประหยัดทั้งด้าน วัสดุ อุปกรณ์ และงบประมาณ

1.2 กรอบแนวความคิด

ภาพที่ 1 แผนภาพแสดงกรอบแนวความคิด การศึกษาประสิทธิผลของสารเคมีในการรักษาความสดของพื้กทองแ่ซสลั้ก

กรอบแนวความคิด แบ่งออกเป็น 4 กระบวนการดังนี้

1.2.1 การสร้างเกณฑ์การคัดเลือกผลฟักทอง ฟักทองที่วางขายในตลาดมีหลายพันธุ์ แต่ละพันธุ์มีความแตกต่างกัน ทั้งในด้านลักษณะของผล ขนาดของผล ความหนาของเนื้อ ความแน่นเนื้อ สีของเนื้อ และระยะเวลาในการเก็บเกี่ยว เป็นต้น ทำให้ผู้วิจัยสำรวจ ศึกษาและวิเคราะห์ กำหนดเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อคัดเลือกฟักทองที่เหมาะสมสำหรับงาน ฟักทองแกะสลัก

1.2.2 เตรียมตัวอย่างชิ้นฟักทอง ใช้ในการทดสอบการรักษาความสดของฟักทอง เพื่อไม่ให้ผลของการวัดค่าความแน่นเนื้อเกิดการคลาดเคลื่อนมาก การทดลองครั้งนี้ จึงกำหนด ชิ้นฟักทองให้เป็นรูปทรงกระบอกที่มีขนาด น้ำหนักเท่ากัน ใช้เนื้อฟักทองบริเวณเดียวกัน และจากฟักทองผลเดียวกัน

1.2.3 การทดสอบรักษาความสดของชิ้นฟักทอง แบ่งชุดการทดลองออกเป็น 4 ชุด การทดลอง คือ ชุดการทดลองที่ 1 เป็นชุด control (ไม่แช่สาร) ชุดที่ 2, 3 และ 4 แช่ชิ้นฟักทอง ในสารละลายน้ำปูนใสเข้มข้น 0.5%, 1%, และ 1.5% สารละลายน้ำสารส้มเข้มข้น 4%, 6% 8%, 10% และ สารละลายโซเดียมเมตาไบซัลไฟด์เข้มข้น 0.75%, 1% 1.25% และ 1.5% ตามลำดับ โดยแช่ชิ้นฟักทองในสารละลาย นาน 2 ชั่วโมง จากนั้นนำชิ้นฟักทองวางไว้ใน อุณหภูมิห้อง วัดค่าความแน่นเนื้อ สี และน้ำหนักทุก 6 ชั่วโมง เป็นเวลา 48 ชั่วโมง นำผลการทดลองไปวิเคราะห์เปรียบเทียบประสิทธิผลของสารเคมี ในการยืดอายุการเก็บรักษาฟักทองแกะสลัก

1.2.4 แกะสลักฟักทองเป็นรูปดอกกุหลาบ และใบไม้ ผ่านกระบวนการเหมือน ตัวอย่างทดสอบ วิเคราะห์ผลการทดลอง และสรุปผล

1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. วิเคราะห์และ กำหนดเกณฑ์การคัดเลือกผลฟักทอง สำหรับงานแกะสลัก
2. ศึกษาคุณสมบัติทางกายภาพของฟักทองและสารเคมี
3. เปรียบเทียบประสิทธิผลของสารเคมีแต่ละชนิด ที่ใช้ในการรักษาความสดของฟักทองแกะสลัก

1.4 สมมุติฐานในการวิจัย

1. น้ำปูนใส น้ำสารส้ม และโซเดียมเมตาไบซัลไฟด์ สามารถยืดระยะเวลาการเก็บรักษาฟักทองแกะสลักได้ในระดับที่ต่างกัน
2. ฟักทองแกะสลักที่แช่สารเคมี คงสภาพการใช้งานได้นานกว่า ชิ้น control (ไม่แช่สาร)

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1. ศึกษาเกณฑ์การคัดเลือกผลฟักทองพันธุ์ผิวคางคกที่แก่จัด โดยใช้วิธีการเทียบสีผิว สีเนื้อ และสีของเมล็ดฟักทอง โดยใช้ color chart Royal Horticultural Society, London และวัดความแน่นเนื้อด้วย Texture Analyser
2. ศึกษาลักษณะทางกายภาพของฟักทองพันธุ์ผิวคางคก จากลักษณะสีผิว สีเนื้อและรูปทรง
3. จี้นฟักทองที่ใช้เป็นตัวอย่างทดสอบ ใช้จิ้นฟักทองรูปทรงกระบอก ที่มีขนาดน้ำหนักเท่ากัน จากเนื้อบริเวณเดียวกัน และฟักทองผลเดียวกัน
4. ศึกษาลักษณะทางกายภาพของ น้ำปูนใส น้ำสารส้ม และโซเดียมเมตาไบซัลไฟด์

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบเกณฑ์ในการคัดเลือกผลฟักทองสำหรับใช้ในงานแกะสลัก ได้อย่างเหมาะสม
2. ทราบถึงชนิดของสารเคมีที่มีประสิทธิผล ในการยืดระยะเวลาการเก็บรักษาความสดของฟักทองแกะสลัก
3. สามารถเลือกวิธีการที่เหมาะสม ในการยืดระยะเวลาการเก็บรักษาความสดของฟักทองแกะสลัก
4. สามารถยืดระยะเวลาในการเก็บรักษาฟักทองแกะสลัก ให้คงสภาพการใช้งานได้นานที่สุด
5. สามารถใช้เป็นแนวทาง ในการศึกษาการรักษาความสดของผัก-ผลไม้แกะสลักชนิดอื่น ๆ ได้

1.7 นิยามศัพท์

ฟักทอง หมายถึง ฟักทองพันธุ์ดำที่แก่จัด มีอายุเก็บเกี่ยว 160-180 วัน ลักษณะผลแก่จัด เปลือกจะแข็งมีสีเขียวอมดำ ผิวขรุขระ เป็นปุ่มปมคล้ายผิวคางคก เนื้อแน่น เหนียว สีเหลืองเข้ม

การแกะสลัก หมายถึง การใช้มีดกรีดลงบนเนื้อวัสดุตามลวดลายที่ต้องการ แล้วตัดเอาเนื้อส่วนที่ไม่ต้องการออก ทำให้เกิดลวดลายตามต้องการ

จิ้นงาน หมายถึง ผลิตภัณฑ์งานฟักทองแกะสลัก

ความสดของฟักทอง หมายถึง ความคงอยู่ของความชื้นในเนื้อฟักทอง ในเกณฑ์ของระดับที่ยอมรับได้

ประสิทธิผล หมายถึง ความสามารถในการรักษาความสดของฟักทองแกะสลัก
ความแน่นเนื้อ หมายถึง แรงต้านของเนื้อฟักทองที่มีต่อแรงกด มีหน่วยเป็นกรัม
ชิ้นฟักทองที่เสื่อมสภาพ หมายถึง ชิ้นฟักทองที่มีลักษณะเหี่ยว สีซีดมาก เนื้ออาจจะมีราขึ้น หรือไม่สามารถคงสภาพเดิมอยู่ได้

บทที่ 2

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความสำคัญของฟักทองกับงานแกะสลัก

กรมอาชีวศึกษา เป็นสถานศึกษาที่มุ่งเน้นการผลิตกำลังคน เพื่อออกไปประกอบอาชีพต่าง ๆ ทั้งประเภทอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และคหกรรม สำหรับประเภทวิชาคหกรรม ปัจจุบันเปิดสอนอยู่ 2 หลักสูตร คือ ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง คณะคหกรรมศาสตร์ สาขาคหกรรมทั่วไป ได้กำหนดกลุ่มวิชาแกะสลัก เป็นกลุ่มวิชาชีพเฉพาะ ได้แก่ วิชางานใบตองและแกะสลัก 1 งานใบตองและแกะสลัก 2 แกะสลัก 1 และแกะสลัก 2 จะเห็นได้ว่า วิชาแกะสลักทั้ง 4 รหัสวิชา เน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะ สามารถที่จะประกอบอาชีพได้ ฟักทองเป็นวัสดุธรรมชาติชนิดหนึ่ง ซึ่งจัดอยู่ในประเภทวัสดุเนื้ออ่อน มีคุณสมบัติที่เหมาะสมใช้ในงานแกะสลัก ทั้งในด้านเนื้อสัมผัสที่เหนียว แน่น และมีสีน้ำตาลที่สดใส เมื่อนำไปจัดร่วมกับผักประเภทอื่น ๆ ฟักทองสามารถนำมาแกะสลักได้ทุกพันธุ์ เพียงแต่จะต้องพิจารณาเลือกพันธุ์ให้เหมาะสมกับรูปแบบ และลักษณะงานที่ต้องการ เช่น ประเภทดอกไม้ที่แกะสลักเป็นดอกเดี่ยว ๆ ชิ้นลายเถา หรือรูปสัตว์ชนิดต่าง ๆ ต้องใช้ฟักทองพันธุ์ผิวคางคก หรือพันธุ์คิงคอง เพราะเป็นพันธุ์ฟักทองที่มีเนื้อหนา หากต้องการแกะสลักเป็นภาชนะ จะต้องใช้ฟักทองพันธุ์เบา ซึ่งมีผลขนาดเล็ก เนื้อบาง ได้แก่พันธุ์ช่องปลา พันธุ์มะพร้าว และพันธุ์น้ำตก เป็นต้น

2.2 ประวัติและความเป็นมาของฟักทอง

ฟักทอง (Pumpkin)

ชื่อทางวิทยาศาสตร์ *Cucurbita moschata Cucurbita maxima*

ชื่อสามัญ Pumpkin หรือ Winter Squash

ชื่อพื้นเมืองอื่น ๆ ฟักทอง ฟักเหลือง บักอ้อ มะน้ำแก้ว มะฟักแก้ว

อยู่ในตระกูล *Cucurbitaceae*

วิฑูตา (17) กล่าวว่า ฟักทองเป็นอาหารของอินเดียแดงในสมัยโบราณ ตั้งแต่ 2000 ปีก่อนคริสตกาล และนับเป็นพืชชนิดแรกที่นักสำรวจ และพวกอพยพในอเมริกาใช้เป็นอาหาร สมัยนั้นเรียกฟักทองว่า Quesin, Ccitroule หรือ Ckymmel ส่วนพวกอินเดียแดงทางเหนือเรียกว่า Squesther หรือ Squash

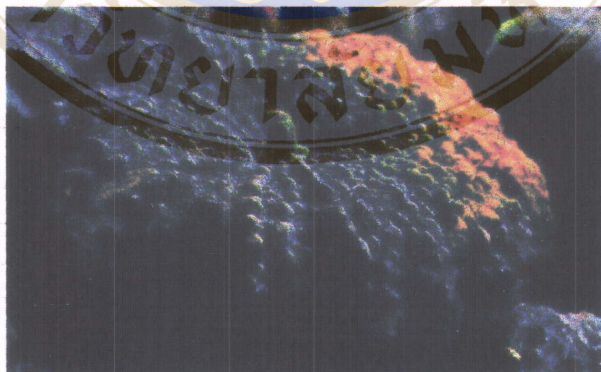
2.2.1 ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

เสาวลักษณ์ (29) ฟักทองเป็นพืชใบเลี้ยงคู่ เป็นไม้เถาอ่อน จัดเป็นพืชที่มีลำต้นทอดและเลื้อยไปตามพื้นดิน ใบกว้างเป็นแฉกคี่นมีลายสีขาวสลับเขียวอ่อน มีขนตามเถาและใบมาก มีดอกสีเหลือง แต่เป็นดอกที่ไม่สมบูรณ์เพศ คือ เกสรตัวผู้กับตัวเมียจะแยกดอกกัน ดอกตัวเมียสังเกตุเห็นเป็นตุ่มเล็ก ๆ ลักษณะคล้ายผลฟักทอง อยู่ใต้กลีบดอก ก้านดอกสั้นหนา ดอกตัวผู้มีก้านยาวเรียวสีเหลือง ลักษณะการออกผล มีระยะติดผลสลับกับระยะที่ดอกตัวเมียไม่ติดผล ฟักทองเป็นพืชที่มีอายุฤดูเดียว เมื่อให้ผลแล้วก็ตาย ฟักทองมีหลายพันธุ์ ทั้งแบบลำต้นเลื้อย และลำต้นเป็นพุ่มเตี้ย พันธุ์เขามืออายุเก็บเกี่ยวประมาณ 50-60 วัน ส่วนพันธุ์หนักมีอายุตั้งแต่หยอดเมล็ดจนติดผลอ่อน 45-60 วัน และให้ผลแก่เมื่ออายุ 120-180 วัน โดยทยอยเก็บผลได้หลายครั้ง

2.2.2 พันธุ์ฟักทอง แบ่งออกเป็น 2 พันธุ์ใหญ่ ๆ คือ

2.2.2.1 พันธุ์หนัก เป็นฟักทองที่มีผลใหญ่ เนื้อหนา ได้แก่

1) พันธุ์ผิวคางคก หรือพันธุ์ดำ มีผลโต เถายาวมากถึง 10 เมตร เมื่อแก่จะเปลี่ยนสีเป็นสีเขียวอมดำ ผิวขรุขระ เป็นปุ่มปมคล้ายผิวคางคก ก้นผลจะยุบเข้าไปในผล ทำให้ปอกเปลือกยาก ดังรูป

ภาพที่ 2 ฟักทองพันธุ์ผิวคางคก หรือพันธุ์ดำ

2) พันธุ์คิงคอง มีผลขนาดใกล้เคียงกับพันธุ์คางคก เมื่อผลแก่จัดจะมีเปลือกสีน้ำตาลอมแดง ผิวค่อนข้างเรียบ แต่มีพูเป็นหยักคล้ายกลีบลำคิงคอง ดังรูป

ภาพที่ 3 พักทองพันธุ์คิงคอง

2.2.2.2 พันธุ์เบา เป็นพักทองผลเล็ก มีเนื้อบาง มักเรียกชื่อตามลักษณะของผล เช่น

ก) พันธุ์ขีงปลา มีลักษณะคล้ายขีงปลา

ข) พันธุ์มะพร้าว มีลักษณะคล้ายมะพร้าว

ค) พันธุ์น้ำตก มีผลขนาดเล็กกว่าพันธุ์คางคกเล็กน้อยแต่ ผิวไม่ขรุขระ

ก้นของผลพูนออกมา ทำให้ปอกเปลือกง่าย

2.3 ฟักทองแกะสลัก

อาภา จงจิตต์ (22) กล่าวว่า ฟักทองสามารถนำมาประดิษฐ์เป็นชิ้นงานแกะสลักได้หลายรูปแบบ ในการออกแบบชิ้นงาน อาจมีวิธีการเลียนแบบธรรมชาติ หรือใช้ศิลปะและความคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งเทคนิคและวิธีการ เพื่อให้ได้ชิ้นงานที่มีรูปแบบที่แปลกใหม่อยู่เสมอ ในการออกแบบชิ้นงาน จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพิจารณาเลือกพันธุ์ และขนาดของผลฟักทองให้เหมาะสมกับรูปแบบที่ต้องการ ฟักทองแบ่งออกเป็นประเภท ดังนี้

2.3.1 แกะสลักเป็นดอกไม้ขนาดเล็ก ๆ เพื่อจัดรวมเป็นช่อ หรือใช้เป็นดอกแซมได้แก่ ดอกไฮเดรนเยีย ดอกขจร ดอกโลง่า ฯลฯ สามารถใช้ฟักทองได้ทั้งพันธุ์หนัก และพันธุ์เบา

2.3.2 แกะสลักเป็นดอกไม้ชนิดดอกเดี่ยว ๆ เลียนแบบและมีขนาดใกล้เคียงกับธรรมชาติ นำไปใช้ตกแต่งได้หลายรูปแบบ ได้แก่ ดอกกุหลาบ เบญจมาศ รักเร่ และ แคทรียา ฯลฯ การแกะสลักประเภทนี้ จำเป็นต้องเลือกใช้ฟักทองพันธุ์หนักเท่านั้น เพราะเป็นฟักทองที่มีเนื้อหนา

2.3.3 แกะสลักเป็นรูปใบไม้ชนิดต่าง ๆ ได้แก่ ใบเฟิร์น ใบกุหลาบ ใบชบา ฯลฯ การแกะสลักประเภทนี้ สามารถใช้ฟักทองได้ทุกพันธุ์ เพราะไม่ต้องการความหนา

2.3.4 แกะสลักเป็นภาชนะแบบต่าง ๆ ได้แก่ ผอบ ภาชนะสำหรับใส่แกง น้ำพริก หรือขนมหวาน ควรใช้ฟักทองพันธุ์เบา

2.4 การใช้งานฟักทองแกะสลัก

สีเหลืองสดใสของชิ้นงานฟักทองแกะสลัก ทำให้เกิดจุดเด่น เมื่อนำไปจัดรวมกับชิ้นงานแกะสลักอื่น ๆ จึงมีผู้นิยมนำฟักทองเป็นวัตถุดิบหลักในการประดิษฐ์ชิ้นงานแกะสลัก เพื่อใช้ในงานต่าง ๆ ดังนี้

2.4.1 ใช้จัดในงานนิทรรศการ เพื่อประชาสัมพันธ์ผลงานของนักศึกษา สถานศึกษา และเผยแพร่วัฒนธรรมไทย ให้ปรากฏแก่สายตาของบุคคลทั่วไป และแขกชาวต่างประเทศ ดังภาพที่ 5

ภาพที่ 5 พักทองแกะสลักจัดนิทรรศการแสดงวัฒนธรรมไทย

2.4.2 ใช้ในงานธุรกิจโรงแรมขนาดใหญ่ นอกจากเนื้อพักทองมีคุณสมบัติที่ดี และเหมาะสมกับงานแกะสลักแล้ว ผลพักทองยังมีหลายขนาด ทำให้สามารถเลือกใช้งานได้อย่างเหมาะสม เช่น ผลพักทองขนาดเล็ก แกะสลักเป็นพอบสำหรับใส่เครื่องจิ้ม ใส่สังขยา หรือผลขนาดกลาง แกะสลักเป็นภาชนะแบบต่าง ๆ เพื่อความสวยงามนำมารับประทาน และเป็นการเผยแพร่วัฒนธรรมไทย

2.4.3 ใช้ประกอบตกแต่งโต๊ะอาหารทั้งแบบบุฟเฟต์ และแบบดินเนอร์ โดยแบ่งงานแกะสลักออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

2.4.3.1 การแกะสลักแบบวิจิตรศิลป์ เป็นการแกะสลักที่เน้นความประณีตและสวยงาม มักใช้ในการตกแต่งมากกว่าใช้รับประทาน

2.4.3.2 การแกะสลักแบบธุรกิจ เป็นการแกะสลักที่มีลวดลายไม่มากนัก มักใช้วิธีการกรีดเป็นริ้ว ๆ หั่นเป็นชิ้นให้มีขนาดเท่า ๆ กัน นำมาจัดวางเรียงซ้อนกันให้สวยงาม เน้นความสะดวกในการหยิบและการรับประทาน แต่อย่างไรก็ดี การจัดแบบธุรกิจจำเป็นต้องมีการแกะสลักแบบวิจิตรศิลป์ประกอบการจัด เพื่อเน้นให้เกิดจุดเด่นและเพิ่มความสวยงาม

ภาพที่ 6 ฟักทองแกะสลักแบบวิจิตรศิลป์ ใช้ประกอบตกแต่งโต๊ะอาหาร

2.5 กระบวนการแกะสลัก

แสงอรุณ (29) กล่าวถึง กระบวนการแกะสลักว่า เป็นขั้นตอนสำคัญ ในการประดิษฐ์ชิ้นงาน เพื่อให้ได้ชิ้นงานที่มีความประณีต สวยงาม และมีคุณภาพ โดยมีขั้นตอน ดังนี้

2.5.1 เตรียมเครื่องมือ-อุปกรณ์

ในการตัดสินใจเลือกใช้เครื่องมือ-อุปกรณ์ในงานแกะสลัก จะต้องพิจารณาคูณสมบัติให้เหมาะสมกับลักษณะงาน อุปกรณ์ที่ใช้ในการแกะสลัก มีดังนี้

2.5.1.1 มีดหั่น เป็นมีดที่มีขนาดใหญ่ และคม ใช้สำหรับตัด หั่น ฟักทอง

2.5.1.2 มีดปอก มีลักษณะบาง คม ค้ำมเล็ก ใช้ในการปอกเปลือกและเกลา

ฟักทอง

2.5.1.3 มีดแกะสลัก มีลักษณะปลายแหลมเรียว เล็ก คมบาง ใช้สำหรับแกะสลักให้เป็นลวดลาย

2.5.1.4 เขียง สำหรับรองรับการหั่นฟักทอง

2.5.1.5 ภาชนะสำหรับใส่น้ำเพื่อล้างฟักทอง

2.5.1.6 ภาชนะสำหรับรองรับเศษฟักทอง ขณะที่กำลังแกะสลัก

2.5.1.7 ภาชนะสำหรับใส่ชิ้นงาน

2.5.2 ขั้นตอนของการทำความสะอาดผลฟักทอง

ก่อนเริ่มทำการแกะสลัก จะต้องล้างผลฟักทองให้สะอาด เพื่อลดจำนวนจุลินทรีย์ ที่ติดมากับผลฟักทองจากแหล่งผลิต และขณะขนส่ง

2.5.3 ขั้นการแกะสลัก

2.5.3.1 หั่น ปอก เกลาฟักทองให้มีรูปทรง และขนาดตามต้องการ

2.5.3.2 ใช้มีดกรีดบนเนื้อฟักทองให้เป็นลวดลายตามต้องการ แล้วตัดเนื้อส่วนที่ไม่ต้องการออก

2.5.3.3 ตกแต่งรายละเอียด เพื่อเพิ่มความสวยงามให้กับชิ้นงาน

2.6 สารเคมี

สารเคมีที่นิยมใช้ในการถนอม หรือเก็บรักษาพืชผัก-ผลไม้ มีหลายชนิด แต่ละชนิดมีคุณสมบัติที่แตกต่างกัน ฉะนั้นการตัดสินใจเลือกใช้สารเคมี จะต้องคำนึงถึงการนำไปใช้ ทั้งในด้านของคุณภาพความเหมาะสม และความปลอดภัย สารเคมีที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ

2.6.1 น้ำปูนใส

แคลเซียมออกไซด์ (calcium oxide, CaO) มีชื่อเรียกทั่วไปว่า “ปูนขาว ” (lime) แต่เดิม เรียกว่า “เอิร์ท ” (earth) เมื่อนำมาผสมกับน้ำจะเกิดปฏิกิริยาได้แคลเซียมไฮดรอกไซด์ (น้ำปูนใส) ดังแสดงในสมการต่อไปนี้

แคลเซียมออกไซด์ มีสูตรทางเคมี คือ CaO มีลักษณะเป็นของแข็งสีขาว ละลายน้ำได้น้อยมาก น้ำ 1 คิวบิก (1 คิวบิก เท่ากับ 0.946 ลิตร) จะละลาย CaO ได้เพียง 1/400 ออนซ์เท่านั้น ซึ่งสารละลายที่ได้มีคุณสมบัติเป็นเบส เรียกว่า แคลเซียมไฮดรอกไซด์

น้ำปูนใสเป็นสารเคมีที่นิยมใช้ประกอบอาหารไทยในชีวิตประจำวัน เช่น การเติมน้ำปูนใสในส่วนผสมของแป้ง สำหรับชุบผักและเนื้อสัตว์ทอด ขนบประเภททอดที่มีส่วนผสมของแป้ง ได้แก่ ก๋วยเตี๋ยว กระเทียมทอด หรือการใช้น้ำปูนใส แช่ ผัก ถั่วงอก ฟักทอง ฟักเขียว ก่อนนำไปทำขนมหวาน เพื่อป้องกันไม่ให้เนื้อเละ เป็นต้น

2.6.2 สารส้ม (Alum)

สารส้มชนิดเกลือซัลเฟตของอะลูมิเนียม (Aluminium sulfate) มีสูตรทางเคมี คือ $\text{Al}_2(\text{SO}_4)_3 \cdot 14 \text{H}_2\text{O}$ มีทั้งแบบเป็นสารละลาย เป็นผง เป็นเม็ด หรือเป็นก้อนสีขาว ปราศจากกลิ่นสิ่งเจือปน มีรสเปรี้ยวและฝาด สารส้มละลายน้ำได้ดี เมื่อละลายน้ำจะเกิดปฏิกิริยา ดังสมการต่อไปนี้

$Al_2(SO_4)_3 \cdot 14 H_2O \rightarrow 2 Al^{+3} + 3 SO_4^{-2} + 14 H_2O$ เมื่อเติมสารส้มลงในน้ำ Al^{+3} จะรวมตัวกับ OH^- เกิดเป็น $Al(OH)_3$, H^+ , SO_4^{-2} ดังสมการ

สารส้มทำจากสารที่มีอะลูมินาสูง เช่น อะลูมินาไตรไฮเดรต หรือบอริกไซด์กับกรดกำมะถัน สารส้มใช้ในทางอุตสาหกรรม และเกษตรกรรม แบ่งออกเป็น 3 ชนิด ดังนี้

1. เกลือซัลเฟตของอลูมิเนียม หรืออะลูมิเนียมซัลเฟต

2. เกลือเชิงซ้อนของโปรตัสเซียมหรือโปแตสเซียม

3. เกลือเชิงซ้อนของแอมโมเนียม หรือแอมโมเนียมอะลัม

สารส้มเป็นสารเคมีที่มีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวันของคนไทย เช่นเดียวกับน้ำปูนใส เช่น ใช้สารส้มช่วยในการตกตะกอนของน้ำ นอกจากนี้ ยังนิยมใช้สารส้มในการถนอมอาหารได้หลายชนิด ได้แก่ การแช่ถ่วงอกในน้ำสารส้ม เพื่อช่วยให้ถ่วงอกมีสีขาวและสดได้นานกว่าปกติ การแช่ข้าวเหนียวในน้ำสารส้ม จะช่วยให้เมล็ดข้าวเหนียวที่นึ่งสุกแล้ว มีสีขาวใสเป็นเงางาม หรือแช่ชิ้นงานไบคอง ในน้ำสารส้ม เพื่อช่วยให้ไบคองมีสีเขียวสด สามารถคงสภาพการใช้งานไบคองได้นานกว่าปกติ

2.6.3 ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (Sulphur Dioxide)

ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SO_2) มีคุณสมบัติเป็นก๊าซ เกิดจากการเผาไหม้เชื้อเพลิง เช่น น้ำมันและก๊าซธรรมชาติ มีลักษณะเป็นก๊าซไม่มีสี มีกลิ่นกรด จุดเดือด ถึง $10^\circ C$ นหนักกว่าอากาศ ละลายน้ำได้ง่าย เมื่อละลายน้ำทำให้เกิดกรดซัลเฟอร์รัส หรือซัลฟูรัส (H_2SO_3)

ไพบูลย์ ธรรมรัตน์วาลิก (อ้างจาก Joslyn and Braverman 1954: 107) ได้กล่าวถึงซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SO_2) สามารถใช้เป็นสารป้องกัน หรือลดการเน่าเสียอันเนื่องจากจุลินทรีย์ใช้เป็นวัตถุกันหืน ยับยั้งการสูญเสียที่เกิดจากเอนไซม์ ลดการสูญเสียของกรดแอสคอร์บิก แคโรทีน และเป็นสารฟอกสีได้อีกด้วย

สำหรับการใช้ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ในอุตสาหกรรมอาหาร พบว่าจากการศึกษาของจิตชนา แจ่มเมฆ (2539 : 200) พบสารประกอบที่อยู่ในรูปของก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ มีบทบาทสำคัญมากในการประกอบอาหาร สามารถใช้ในการเตรียมและเก็บรักษาอาหารเพื่อรอจำหน่าย สารประกอบกลุ่มนี้ มีประโยชน์ต่อวงการอุตสาหกรรมอาหารในหลาย ๆ ด้าน คือ

1. ความคุมการเปลี่ยนสีที่เกิดจากปฏิกิริยาของเอนไซม์ และไม่เกี่ยวกับเอนไซม์ (enzymatic and nonenzymatic browning)
 2. ทำหน้าที่เป็นสารฟอกสี (bleaching agents) พวกแป้งและผลิตภัณฑ์ผลไม้ รวมถึงเพกติน
 3. ทำหน้าที่ช่วยปรับสมบัติของโด (dough conditioning) ในการผลิตขนมปัง ช่วยทำหน้าที่ป้องกันการหืน (antioxidant) และเป็นสารรีดิวซ์พันธะไดซัลไฟด์ในโปรตีนด้วย
 4. ทำหน้าที่ป้องกันการเจริญของเชื้อจุลินทรีย์ต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดการเน่าเสียในอาหาร
- ไพบูลย์ ธรรมรัตน์วาลิก (อ้างจาก Lueck , 1980:120) ได้กล่าวไว้ว่า ซัลเฟอร์ไดออกไซด์สามารถช่วยรักษาสี กลิ่น รส และป้องกันการเกิดจุลินทรีย์ อันเป็นสาเหตุทำให้เกิดการเน่าเสียในระหว่างการแปรรูปและการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ผัก-ผลไม้ (อ้างจาก Joslyn and Braverman , 1954:111) ได้กล่าวว่า กรดซัลฟูรัส สารละลายซัลไฟต์ หรือเมตาไบซัลไฟต์ ใช้สำหรับหยุดปฏิกิริยาการเปลี่ยนสีอันเนื่องมาจากเอนไซม์ของผลไม้ ซึ่งเกิดขึ้นระหว่างการเตรียมเพื่อบรรจุกระป๋อง อบแห้ง หรือแช่เยือกแข็ง สารละลายของกรดซัลฟูรัส และซัลไฟต์ สามารถป้องกันผิวหน้าที่ได้ทำการตัดเป็นชิ้น หรือตัดแต่ง ให้พ้นจากการเกิดออกซิเดชันได้ เช่น ถั่วชนิดต่าง ๆ ถั่วป๊อปี้ แครอท ฟักทอง มันฝรั่ง มะเขือเทศ เป็นต้น ซึ่งสามารถทำได้โดยการจุ่ม หรือฉีดพ่นด้วยสารละลายดังกล่าว แต่อย่างไรก็ตาม ความเข้มข้นของสารละลายและระยะเวลาที่ใช้ เป็นปัจจัยสำคัญที่ต้องคำนึงถึง (อ้างจาก Mapson and Wager, 1961: 112) ได้กล่าวว่า อาจนำอาหารจุ่มในสารละลายของซัลไฟต์ หรือเมตาไบซัลไฟต์ ที่มีหรือไม่มีกรดซัลฟูริกก็ได้ การใช้เมตาซัลไฟต์ เพื่อป้องกันการเกิดสีน้ำตาลอันเนื่องมาจากเอนไซม์ในชั้นมันฝรั่งดิบนั้น ปัจจุบันได้ใช้กันอย่างแพร่หลาย และมีประสิทธิภาพ (Green , 1976 :107) ได้กล่าวว่า ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ และซัลไฟต์บางชนิดถูกอนุญาตให้ใช้เป็นสารกันบูดในอาหารเกือบทุกประเทศ โดยเฉพาะการใช้กับไวน์ในประเทศสหรัฐอเมริกา ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ และเกลือของสารดังกล่าว จัดอยู่ในรูปของก๊าซ สำหรับประเทศอังกฤษ อนุญาตให้ใช้ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ และซัลไฟต์บางชนิด เป็นสารกันบูดในอาหารตามที่ระบุไว้ในกฎหมายเท่านั้น

ศิวาพร ศิวเวช (2529:43) ได้กล่าวว่า สำหรับปริมาณซัลเฟอร์ไดออกไซด์ที่อนุญาตให้ใช้ได้ ในอาหารนั้น ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขฉบับที่ 84 นั้น อนุญาตให้ใช้ sulphuric acid , sodium metabisulfite , potassium metabisulfite , sodium bisulfite , potassium bisulfite หรือ sulphur dioxide โดยคิดคำนวณเป็น sulphur dioxide ในอัตราส่วนที่แตกต่างกัน ตามชนิดและประเภทของอาหาร

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษา ศรีสกุล อามระรัตนะ (2538) พบว่า ผลของแคลเซียมคลอไรด์ และ แคลเซียมไฮดรอกไซด์ต่อคุณภาพของพุทราพันธุ์บอม-แอปเปิ้ล ดังนี้

การแช่พุทราพันธุ์บอม-แอปเปิ้ลในสารละลายแคลเซียมคลอไรด์ ความเข้มข้น 0.25, 0.5, 1, 2 และ 4 % และสารละลายแคลเซียมไฮดรอกไซด์ (น้ำปูนแดง) ความเข้มข้น 0.08, 0.16, 0.32 และ 1.28 % เป็นเวลา 30 นาที พบว่า การใช้สารทั้ง 2 ชนิดที่ทุกระดับความเข้มข้น มีผลทำให้ความแน่นเนื้อของพุทรา สูงกว่า control ประมาณ 0.5 กิโลกรัม และเมื่อเพิ่มเวลานานขึ้นเป็น 2 ชั่วโมง พบว่า ค่าความแน่นเนื้อไม่แตกต่างจากการแช่เพียง 30 นาที การทดลองที่ 2 ได้แช่พุทราพันธุ์บอม-แอปเปิ้ล ในสารละลายแคลเซียมคลอไรด์ ความเข้มข้น 0.25, และ 0.5 % และแคลเซียมไฮดรอกไซด์ ความเข้มข้น 0.08 และ 0.16 % เป็นเวลานาน 10 นาที, 20 นาที และ 30 นาที พบว่า ทุกพรีติเมนต์ไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของปริมาณ soluble solids ปริมาณกรดที่ไตเตรตได้ ปริมาณวิตามินซี และ total phenol แต่การแช่พุทรานาน 30 นาที ทำให้พุทรามีความแน่นเนื้อสูงกว่า control 0.5 กิโลกรัม เช่นเดียวกับการทดลองครั้งแรก

อรอนงค์ ไกสุรียงกูร (2538) ได้สรุปผลการวิจัย เรื่องการศึกษาผลของการแช่ละมุดพันธุ์มะกอก ในสารละลายแคลเซียมไฮดรอกไซด์ (น้ำปูนแดง) ความเข้มข้น 16%, 0.32%, 0.64 % และ 1.28 % และแคลเซียมคลอไรด์ ความเข้มข้น 0.5%, 1% และ 2 % เป็นเวลา 30 นาที และ 2 ชั่วโมง พบว่า การใช้สารทั้ง 2 ชนิดนี้ ไม่มีผลต่อกระบวนการสุกของละมุด ได้แก่ สีผิว สีเนื้อ ความแน่นเนื้อ ปริมาณ soluble solids และปริมาณไตเตรตได้ แต่แคลเซียมไฮดรอกไซด์ทำให้ผิวของละมุดมีรอยดำหนิ

ภัทราวดี ประภัสรานันท์ (2538) ได้สรุปผลการวิจัย เรื่อง การศึกษาผลของการเพิ่มแคลเซียมในสารละลายยีสต์อายุการปักแฉกกัน ซึ่งประกอบด้วย ไฮดรอกซีควิโนลินซัลเฟต 225 มก./ล + ซิลเวอร์ไนเตรท 30 มก./ล + กลูโคส 4 % พบว่า การใช้แคลเซียมคลอไรด์ 2.5 ก./ล.-10.0 ก./ล. ไม่สามารถเพิ่มอายุการปักแฉกกันของดอกกล้วยไม้หวายพันธุ์ชันไรส์ แต่การใช้แคลเซียมคลอไรด์ 2.5 ก./ล. - 7.5 ก./ล. สามารถเพิ่มอัตราการดูดน้ำ และน้ำหนักสด แคลเซียมคลอไรด์ 2.5 ก./ล. - 5.0 ก./ล. จะลดการเหี่ยวของดอกบานแรก ทั้งนี้ แคลเซียมไม่สามารถใช้แทนไฮดรอกซีควิโนลินซัลเฟต หรือซิลเวอร์ไนเตรทในสารละลายยีสต์อายุการปักแฉกกัน การใช้แคลเซียมไนเตรท หรือการใช้แคลเซียมอะซิเตตได้ผลไม่ดีเท่าแคลคลอไรด์

จักรพงษ์ หาญดำรงกุล (2538) ได้สรุปผลการวิจัย เรื่อง ผลของแคลเซียมคลอไรด์ต่อการเปลี่ยนแปลงหลังการเก็บเกี่ยวของผลฝรั่ง (อ้างใน Eramlage และคณะ, 1974) จากการศึกษาผลแอปเปิ้ล พบว่า ผลที่มีระดับแคลเซียมคลอไรด์สูง มีอัตราการหายใจต่ำกว่าผลที่มีระดับแคลเซียมคลอไรด์ต่ำ

นอกจากนี้แคลเซียมคลอไรด์ยังสามารถช่วยยืดอายุการเก็บรักษา ชลอการสุก (อ้างจาก Sharples และ Johnson, 1979) และลดอัตราการอ่อนนุ่มของเนื้อ (Cooper และ Bangerth, 1976) พบว่า ผลอะโวคาโด ที่ได้รับสารละลายแคลเซียมคลอไรด์ภายใต้ความดันต่ำ มีอายุการเก็บรักษามากกว่า 50% เมื่อเทียบกับ Control และเมื่อผลสุกยังมีรสชาติใกล้เคียงกับ Control (Wills และ Tirmazi, 1982) จากการศึกษาผลมะม่วง แคลเซียมคลอไรด์ สามารถชะลอการสุกของมะม่วงที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส ได้ถึง 7 วัน อีกด้วย

บทที่ 3

วิธีการศึกษาวิจัย

การวิจัย ครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงการทดลอง โดยมีชนิดและความเข้มข้นของสารเคมีรวมทั้งเวลาเป็นตัวแปรอิสระ (independent variable) ความสดของฟักทองเป็นตัวแปรตาม (dependent variable) โดยแบ่งขั้นตอนของการวิจัยออกเป็น 6 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 การหาเกณฑ์การคัดเลือกผลฟักทอง เพื่อใช้ เป็นวัตถุดิบสำหรับงานแคะสลัก

3.1.1 ขั้นตอนการสำรวจ ศึกษา และวิเคราะห์หาเกณฑ์การคัดเลือกผลฟักทอง เพื่อนำมาเป็นวัตถุดิบสำหรับงานแคะสลัก การคัดเลือกผลฟักทองสำหรับใช้ในงานแคะสลัก นับว่ามีบทบาทสำคัญยิ่ง เพราะฟักทองเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ชิ้นงานมีคุณภาพ จากการสำรวจผลฟักทองที่วางขายในตลาด พบว่า ฟักทองมีหลายพันธุ์ แต่ละพันธุ์มีลักษณะแตกต่างกัน ทั้งด้านขนาดรูปร่าง ลักษณะผิวเปลือก สีผิว สีเนื้อ ความหนาของเนื้อ และอายุการเก็บเกี่ยว โดยเฉพาะอายุการเก็บเกี่ยวมีผลต่อความแน่นเนื้อของฟักทอง ฟักทองอ่อนจะมีค่าความแน่นเนื้อน้อยกว่าฟักทองแก่ ฉะนั้น อายุการเก็บเกี่ยวย่อมมีผลต่อการคงค่าความสดของเนื้อฟักทอง ผู้วิจัยจึงศึกษาลักษณะของผลฟักทองพันธุ์ผิวคางคก ที่มีอายุการเก็บเกี่ยวต่างกัน เพื่อหาเกณฑ์การคัดเลือกผลฟักทองที่เหมาะสมสำหรับใช้ในงานแคะสลัก

3.1.2 ศึกษาเกณฑ์การคัดเลือกผลฟักทองพันธุ์คางคกที่แก่จัด เพื่อใช้ในงานแคะสลัก โดยคัดเลือกผลฟักทองจำนวน 5 ผล เป็นตัวอย่างในการทดสอบ เปรียบเทียบสีผิวเปลือก สีของเนื้อ โดยใช้ color chart ของ The Royal Horticultural Society, London วัดความแน่นเนื้อด้วย Texture Analyser และชั่งน้ำหนักด้วยเครื่องชั่งน้ำหนัก Metter PB 303

3.2 ศึกษาลักษณะทางกายภาพของสารเคมี

ศึกษาลักษณะทางกายภาพของน้ำปูนใส น้ำสารส้ม และ โซเดียมเมตาไบซัลไฟด์ที่ใช้ในการยึกระยะเวลาการเก็บรักษาชิ้นฟักทอง

3.3 ศึกษาเบื้องต้น (pre - test)

แช่ชิ้นฟักทองใน น้ำปูนใสเข้มข้น 0.5% , 1% , 1.5% , 2% และจุดอิมิตัว น้ำสารส้มเข้มข้น 2% , 4% , 6% , 8% และ 10% สารละลายโซเดียมเมตาไบซัลไฟด์เข้มข้น 0.5% , 0.75% ,

1% , 1.25% และ 1.5% และ กรดซัลฟูริกเข้มข้น 0.25%, 0.5%, 0.75%, 1.25% และ 1.50% นาน 1, 2 และ 3 ชั่วโมง เพื่อศึกษาหาระดับความเข้มข้นของสารเคมีและเวลาที่เหมาะสม ในการรักษาความสดของฟักทองแคะสลัก

3.4 ขั้นตอนการทดลองตัวอย่างทดลอง

3.4.1 ขั้นตอนการเตรียมวัตถุดิบและอุปกรณ์

3.4.1.1 อุปกรณ์และเครื่องมือในการทดลอง

- 1) อุปกรณ์การเตรียมตัวอย่างทดลอง
- 2) อุปกรณ์การเตรียมสารละลาย
- 3) อุปกรณ์การแคะสลัก
- 4) เครื่องวัดเนื้อสัมผัส Texture Analyser (T.A.) ยี่ห้อ Micro System รุ่น TA-XT2i ของประเทศอังกฤษ
- 5) เครื่องมือวัดสี เครื่องวัดสียี่ห้อ Hunter Lab รุ่น Color Flex บริษัท Hunter Lab The Management Company ประเทศอเมริกา
- 6) เครื่องชั่งน้ำหนัก Metter PB 303 ของบริษัท Metter Toledo Co. Hd. ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ พิกัด 310 กรัม ค่าความละเอียด 1 มก.

3.4.1.2 ฟักทองพันธุ์ผิวคางคก

- 1) ฟักทองพันธุ์ผิวคางคกที่แก่จัด จำนวน 1 ผล สำหรับการทำชิ้นตัวอย่างทดลอง
- 2) ฟักทองพันธุ์ผิวคางคกที่แก่จัด จำนวน 1 ผล สำหรับทำชิ้นงานแคะสลัก

3.4.1.3 สารเคมีที่ใช้ในการทดลอง คือ น้ำปูนใส น้ำสารส้ม โซเดียมเมตาไบซัลไฟต์ ที่มีระดับความเข้มข้น ดังนี้

- 1) สารละลายน้ำปูนใสเข้มข้น 0.5%, 1%, และ 1.5%
- 2) สารละลายน้ำสารส้มเข้มข้น 4%, 6%, 8%, และ 10%
- 3) สารละลายเมตาไบซัลไฟต์ 0.75%, 1%, 1.25%, และ 1.50%

3.4.2 การเตรียมชิ้นตัวอย่างทดลอง

3.4.2.1 ขั้นตอนการทำความสะอาดฟักทอง ล้างผลฟักทองให้สะอาด โดยการ
ใช้แปรงขนนุ่ม แปรงร่องผิวฟักทองให้สะอาด เพื่อขจัดสิ่งสกปรก และเช็ดจุลินทรีย์ที่ติดมากับผล
ฟักทองให้ลดน้อยลง

3.4.2.2 ขั้นตอนการเตรียมชิ้นตัวอย่างทดลอง ใช้มีดตัดชิ้นฟักทองเป็นพู ปอก
เปลือกจนหมด ใช้พิมพ์กดเป็นรูปทรงกระบอก มีเส้นผ่าศูนย์กลาง 3 ซม. หน้า 1 ซม. และปรับ
น้ำหนักของชิ้นฟักทองให้มีน้ำหนักเท่ากับทุกชิ้น (± 0.05 กรัม)

3.4.3 ขั้นตอนการทดลอง

ในการทดลองวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบการทดลอง (Experiment Research) โดย
การวางแผนการทดลองแบบ CRD (Completely Randomized Design) ประกอบด้วย 4 ชุดการ
ทดลอง ชุดการทดลองละ 5 ซ้ำ ดังนี้

ชุดการทดลองที่ 1 เป็นชุด Control มี 1 ทริตเมนต์

ชุดการทดลองที่ 2 แช่ชิ้นฟักทองในสารละลายน้ำปูนใส มี 3 ทริตเมนต์ คือ

ทริตเมนต์ที่ 1 แช่ชิ้นฟักทองในสารละลายน้ำปูนใสเข้มข้น 0.5%

ทริตเมนต์ที่ 2 แช่ชิ้นฟักทองในสารละลายน้ำปูนใสเข้มข้น 1%

ทริตเมนต์ที่ 3 แช่ชิ้นฟักทองในสารละลายน้ำปูนใสเข้มข้น 1.5%

ชุดการทดลองที่ 3 แช่ชิ้นฟักทองในสารละลายน้ำสารส้ม มี 4 ทริตเมนต์ คือ

ทริตเมนต์ที่ 1 แช่ชิ้นฟักทองในสารละลายน้ำสารส้มเข้มข้น 4%

ทริตเมนต์ที่ 2 แช่ชิ้นฟักทองในสารละลายน้ำสารส้มเข้มข้น 6%

ทริตเมนต์ที่ 3 แช่ชิ้นฟักทองในสารละลายน้ำสารส้มเข้มข้น 8%

ทริตเมนต์ที่ 4 แช่ชิ้นฟักทองในสารละลายน้ำสารส้มเข้มข้น 10%

ชุดการทดลองที่ 4 แช่ชิ้นฟักทองในสารละลายโซเดียมเมตาไบซัลไฟต์

มี 4 ทริตเมนต์ คือ

ทริตเมนต์ที่ 1 แช่ชิ้นฟักทองในสารละลายโซเดียมเมตาไบซัลไฟต์เข้มข้น 0.75%

ทริตเมนต์ที่ 2 แช่ชิ้นฟักทองในสารละลายโซเดียมเมตาไบซัลไฟต์เข้มข้น 1%

ทริตเมนต์ที่ 3 แช่ชิ้นฟักทองในสารละลายโซเดียมเมตาไบซัลไฟต์เข้มข้น 1.25%

ทริตเมนต์ที่ 4 แช่ชิ้นฟักทองในสารละลายโซเดียมเมตาไบซัลไฟต์เข้มข้น 1.5%

แช่ชิ้นฟักทองในสารเคมีนาน 2 ชั่วโมง จากนั้นนำชิ้นฟักทองไปวางไว้ ณ อุณหภูมิห้อง วัดการเปลี่ยนแปลงของความแน่นเนื้อ สี และน้ำหนักทุก 6 ชั่วโมง เป็นเวลา 48 ชั่วโมงโดยใช้เครื่องมือ ดังนี้

3.4.3.1 เครื่องวัดความแน่นเนื้อสัมผัส Texture Analyser (T.A.) ยี่ห้อ Micro System รุ่น TA-XT2I ของประเทศอังกฤษ

3.4.3.2 เครื่องวัดสียี่ห้อ Hunter Lab รุ่น Color Flex บริษัท Hunter Lab The Management Company ประเทศอเมริกา

3.4.3.3 เครื่องชั่งน้ำหนัก Metter PB 303 ของบริษัท Metter Toledo Co. Hd. ประเทศสวิดเซอร์แลนด์ พิกัด 310 กรัม ค่าความละเอียด 1 มก.

3.5 การวิเคราะห์ทางสถิติ

นำผลของความแน่นเนื้อ และน้ำหนักมาวิเคราะห์หาความแปรปรวน (analysis of variance) และเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างชิ้นฟักทองชิ้น control กับชิ้นที่แช่สารเคมี ส่วนค่าสีของชิ้นฟักทอง เปรียบเทียบด้วยค่าเฉลี่ย

3.6 ทดสอบประสิทธิภาพของสารเคมีในการรักษาชิ้นงานฟักทองและกะสลัก

นำสารเคมีที่มีประสิทธิภาพในการรักษาความสดของชิ้นฟักทอง ทดลองจริงกับชิ้นงานฟักทองกะสลัก โดยมีขั้นตอนในการทดลองดังนี้

3.6.1 ขั้นตอนการเตรียมชิ้นงานฟักทองกะสลัก

3.6.1.1 เตรียมฟักทองพันธุ์ผิวคางคกที่แก่จัด

3.6.1.2 ทำความสะอาดผลฟักทอง

3.6.1.3 ตัดฟักทองเป็นพู ๆ ปอกเปลือกคว้านเมล็ดออก ตัดเป็นชิ้น และเกลาให้มีลักษณะเป็นทรงครึ่งวงกลม และรูปใบไม้ ขนาดตามต้องการ

3.6.1.3 กะสลักชิ้นฟักทองเป็นรูปดอกกุหลาบ และใบไม้

3.6.1.4 เตรียมสารเคมีที่มีประสิทธิภาพ คือ สารละลายน้ำสารส้ม 6% และ 8%

3.6.2 ขั้นตอนการทดลอง

3.6.1.1 แช่ชิ้นฟักทองกะสลักในสารละลายน้ำสารส้ม 6% และ 8% นาน 2 ชั่วโมง จากนั้นนำชิ้นฟักทองวางไว้ ณ อุณหภูมิห้อง

3.6.1.2 ทดสอบสีของชิ้นฟักทองกะสลัก ด้วยวิธีการวัดค่าสี Yellowness ด้วยเครื่องวัดสี Hunter ทุก 6 ชั่วโมง เป็นเวลา 48 ชั่วโมง เปรียบเทียบกับชิ้น control

3.7 สถานที่ทำการทดลอง

1. ห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ วิทยาลัยเทคนิคศรี
2. ห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ จังหวัดศรี
3. ห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมและการเกษตร มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การทดลองเปรียบเทียบประสิทธิภาพของสารเคมีที่ใช้ในการรักษาความสดของขึ้นพื้กทอง โดยการทดลองแช่ขึ้นพื้กทองในสารเคมีที่มีระดับความเข้มข้นต่างๆ ภายหลังกการทดลองได้รวบรวมข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ แปลผล และนำเสนอข้อมูล ดังนี้

4.1 ผลการหาเกณฑ์การคัดเลือกผลพื้กทอง สำหรับใช้เป็นวัตถุดิบสำหรับงานแกะสลัก

4.1.1 ผลการสำรวจและศึกษา ผลพื้กทองที่วางขายในตลาดเทศบาล จังหวัดตรัง พบว่าผลพื้กทองพันธุ์ผิวคางคก มีอายุการเก็บเกี่ยวต่างกัน มีลักษณะทางกายภาพ แสดงรายละเอียดตารางที่ 1 ภาพที่ 7, 8 และ 9

ตารางที่ 1 ลักษณะทางกายภาพของผลพื้กทองพันธุ์ผิวคางคก ที่มีอายุการเก็บเกี่ยวที่ต่างกัน

ลักษณะ	ผลอ่อน	ผลแก่	ผลแก่จัด
*ลักษณะผิวของ			
เปลือก			
- มีปุ่มเรียงเป็นแถว	มี 6 แถว	มี 6 แถว	5 แถว
- ความกว้างของปุ่ม	6.3 มม.	7.1 มม.	9.2 มม.
- ร่องระหว่างปุ่มลึก	2.5 มม.	4.1 มม.	7.4 มม.
สีผิวของเปลือก	สีเขียวอมดำเป็นมัน	สีเขียวอมดำ มีนวล ขึ้น ทั่วผล	สีเขียวอมดำ มี นวลขึ้นหนาแน่น
ความแข็งของเปลือก	เปลือกไม่แข็ง ใช้นิ้ว กดเปลือกได้ง่าย	เปลือกแข็ง	เปลือกแข็งมากใช้ นิ้ว กดไม่ลง
ลักษณะก้านของผล	ก้านของผลพูน เล็กน้อย	ก้านของผลเริ่มยุบ เล็กน้อย	ก้านของผลยุบมาก
สีของเนื้อ	สีเหลืองอ่อน ไม้ สม่ำเสมอ	สีเหลืองเข้ม สม่ำเสมอ	สีเหลืองเข้ม สม่ำเสมอ

ลักษณะ	ผลอ่อน	ผลแก่	ผลแก่จัด
เมล็ด	เปลือกหุ้มเมล็ดมีสีน้ำตาลอ่อน ไม่แข็ง ใ้ใช้เก็บกตได้ง่าย	เปลือกหุ้มเมล็ดแข็ง-มาก ขอบของเมล็ดมีสีน้ำตาลอ่อน	เปลือกหุ้มเมล็ดแข็งมาก กตไม่ลง ขอบของเมล็ดมีสีน้ำตาล

* ผิวเปลือกฟักทอง มีลักษณะ ขรุขระ เป็นปุ่มปมคล้ายหนังคางคก วัดรายละเอียดของปุ่มปม ในพื้นที่ผิว 5 cm² โดยใช้ เวอร์เนียคาร์ลิปเปอร์ (VERNEAR CARLIPER) และ ดีไวเดอร์ (DEVIDER)

ภาพที่ 7 ลักษณะของผิวฟักทองพันธุ์ผิวคางคก ผลอ่อน

ภาพที่ 8 ลักษณะของผิวฟักทองพันธุ์ผิวคางคก ผลแก่

ภาพที่ 9 ลักษณะของผิวฟักทองพันธุ์ผิวคางคก ผลแก่จัด

4.1.2 ผลการศึกษาเกณฑ์การคัดเลือกฟักทองพันธุ์ผิวคางคกที่แก่จัด

จากการทดลองฟักทองพันธุ์ผิวคางคกที่แก่จัด จำนวน 5 ผล เป็นตัวอย่างในการทดสอบ เพื่อกำหนดลักษณะทางกายภาพของผลฟักทองที่แก่จัด สำหรับใช้ในงานแกะสลัก แสดงรายละเอียดตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงเกณฑ์การคัดเลือกผลฟักทองพันธุ์ผิวคางคกที่แก่จัด

ลำดับที่	สีของเปลือก Green Group	เปลือกแข็ง (กรัม)	สีของเนื้อ Yellow-Orange	ความแน่น-เนื้อ (กรัม)	ความหนา-เนื้อ (cm)
1	136 A	2451.12	14 A	1171.06	2.47
2	136 A	3277.89	14 A	1347.53	2.27
3	136 A	3214.79	14 A	1451.42	2.34
4	136 A	3068.32	14 A	1109.43	2.36
5	136 A	2774.10	14 A	1111.20	2.47
x	136 A	2975.24	14 A	1239.09	2.38

4.2 ผลการศึกษาลักษณะทางกายภาพ ของสารเคมีที่ใช้ในการรักษาความสดของชิ้นฟักทอง

ลักษณะทางกายภาพของ สารเคมีที่ใช้ในการรักษาความสดของชิ้นฟักทอง แสดงรายละเอียด ตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ลักษณะทางกายภาพของ ปูนขาว สารส้ม และโซเดียมเมตาไบซัลไฟต์

สารเคมี	ก่อนละลายน้ำ	หลังละลายน้ำ
ปูนขาว	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นผงละเอียดมาก สีขาวขุ่น - น้ำหนักเบา 	<ul style="list-style-type: none"> - สารละลายมีสีขาวขุ่น ไม่มีกลิ่น - เกิดการตกตะกอนอย่างเห็นได้ชัดเนื่องจากผงปูนสามารถละลายน้ำได้น้อยมาก - มีสภาพเป็นด่าง (น้ำปูนใสจุด - อิมตัว มีค่า Ph 12.91) - จัดอยู่ในประเภทสารแควนลอย

สารส้ม	- เป็นก้อนแข็งสีขาว	- สารละลายใส ไม่มีสี ไม่มีกลิ่น - ไม่ตกตะกอน - มีรสเปรี้ยวและฝาดเล็กน้อย - มีสภาพเป็นกรด (น้ำสารส้ม 6% มีค่า Ph 2.61)
โซเดียมเมตาไบซัลไฟต์	- เป็นผงละเอียด สีขาวขุ่น	- สารละลายใส ไม่มีสี ไม่มีกลิ่น ไม่เกิดการตกตะกอน - มีสภาพเป็นกรด (น้ำสารส้ม 6% มีค่า Ph 4.64)

4.3 ผลการทดลองเบื้องต้น (pre - test)

ผลจากการศึกษาการเปลี่ยนแปลงน้ำหนักของชิ้นฟักทอง ที่แช่ในน้ำปูนใสเข้มข้น 0.5%, 1%, 1.5%, 2% และ จุดอิมตัว น้ำสารส้มเข้มข้น 2%, 4%, 6%, 8%, และ 10% และ โซเดียมเมตาไบซัลไฟต์ 0.5%, 0.75%, 1%, 1.25%, และ 1.50% นาน 1, 2 และ 3 ชั่วโมง จากนั้นนำไปวางไว้ ณ อุณหภูมิห้อง วัดการเปลี่ยนแปลงของน้ำหนักทุก 6 ชั่วโมง เป็นเวลา 24 ชั่วโมง เพื่อหาระยะเวลา และเลือกระดับความเข้มข้น ที่เหมาะสมของสารเคมี ในการแช่ชิ้นฟักทอง แสดงรายละเอียด ตารางภาคผนวก ที่ 1

4.3.1 ฟักทองชิ้น control มีน้ำหนัก 14.45 กรัม หลังจากวางไว้ในอุณหภูมิห้อง นาน 24 ชั่วโมง น้ำหนักของชิ้นฟักทองลดลง 24.22%

4.3.2 กลุ่มสารละลายน้ำปูนใส พบว่า ฟักทองชิ้นที่แช่ในน้ำปูนใสเข้มข้น 0.5%, 1% และ 1.5% มีเปอร์เซ็นต์ของน้ำหนัก ลดลงน้อยกว่า ชิ้นที่แช่ในน้ำปูนใสเข้มข้น 2% และจุดอิมตัว

4.3.3 กลุ่มสารละลายโซเดียมเมตาไบซัลไฟต์ พบว่า ชิ้นฟักทองที่แช่โซเดียมเมตาไบซัลไฟต์ทุกระดับความเข้มข้น นาน 1, 2 และ 3 ชั่วโมง มีน้ำหนักเพิ่มขึ้น

การพิจารณาเลือกระยะเวลา และระดับความเข้มข้นของสารละลาย ในการทดลองรักษาความสดของชิ้นฟักทอง ได้พิจารณาในกลุ่มสารละลายที่มีเปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักเพิ่มขึ้นมากที่สุด หรือลดลงน้อยที่สุด สำหรับระยะเวลาที่แช่ชิ้นฟักทองนาน 1 ชั่วโมง กับ 2 ชั่วโมง มีความแตกต่างกันมากกว่า 2 ชั่วโมง กับ 3 ชั่วโมง จึงพิจารณาเลือกระยะเวลาในการแช่ชิ้นฟักทองนาน 2 ชั่วโมง

การพิจารณาเลือกระดับความเข้มข้นของสารเคมี ที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ คือ น้ำปูนใสเข้มข้น 0.5%, 1% และ 1.5% น้ำสารส้มเข้มข้น 4%, 6%, 8% และ 10% และ

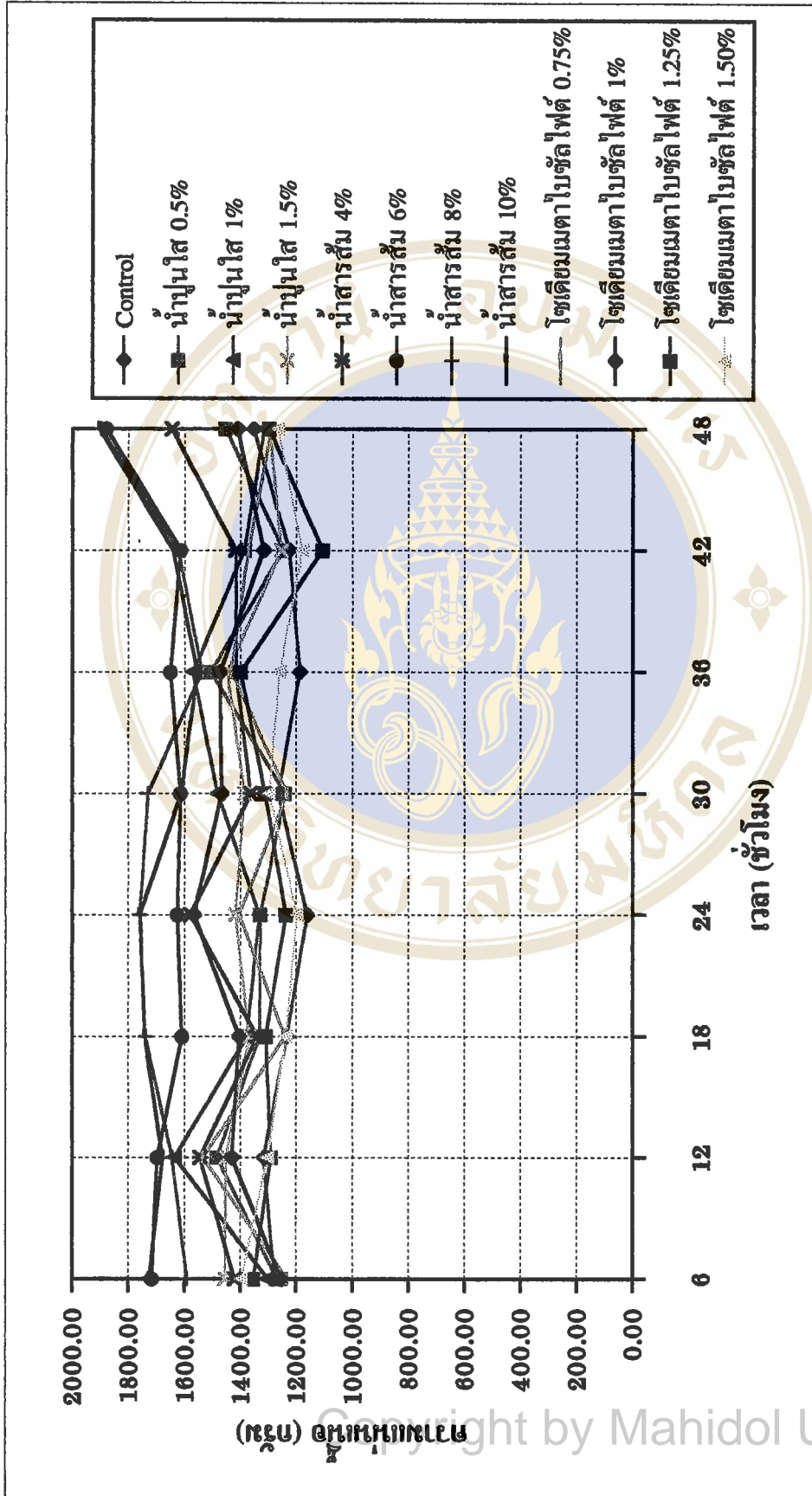
โซเดียมเมตาไบซัลไฟต์เข้มข้น 0.75%, 1%, 1.25% และ 1.5% ส่วนระยะเวลาที่เลือกแช่ชิ้นฟักทอง คือ 2 ชั่วโมง

4.4 ผลการทดลองตัวอย่างทดลอง

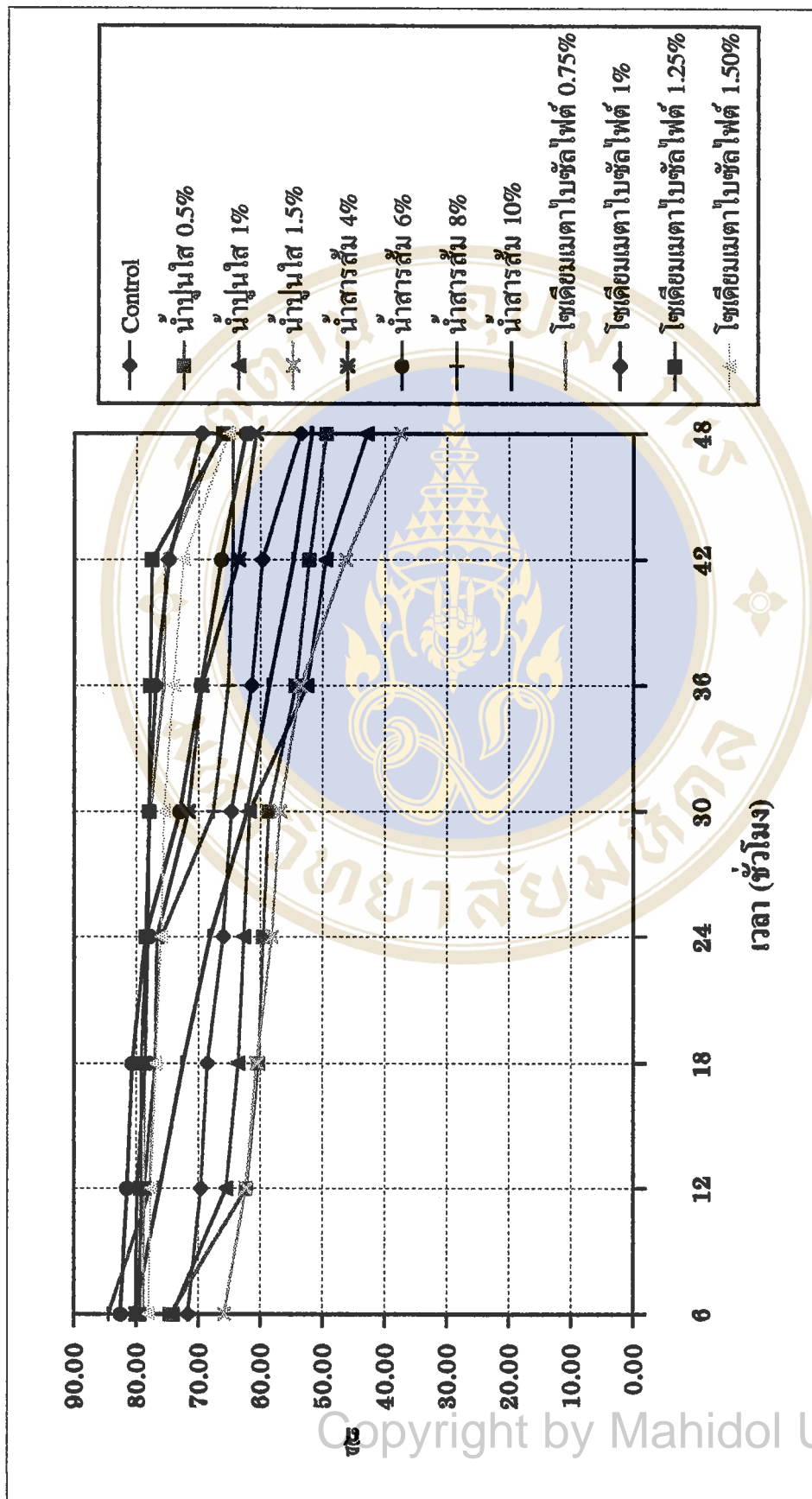
4.4.1 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยความแน่นเนื้อของฟักทอง ชิ้นตัวอย่างทดลอง ที่ 48 ชั่วโมง พบว่า ค่าความแน่นเนื้อ ของชิ้นฟักทองที่แช่น้ำสารส้มเข้มข้น 8% มีค่าเฉลี่ยความแน่นเนื้อมากที่สุด รองลงมาคือ 6% มีค่าเฉลี่ยความแน่นเนื้อ 1896.95 กรัม และ 1879.15 กรัม ตามลำดับ แสดงรายละเอียด ภาพที่ 10 และตารางภาคผนวกที่ 2

4.4.2 ผลการทดสอบค่าสี ของฟักทองชิ้นตัวอย่างทดลอง ที่ 48 ชั่วโมง พบว่า ค่าสีของชิ้นฟักทองที่แช่โซเดียมเมตาไบซัลไฟต์เข้มข้น 1% มีค่าสีสูงที่สุด คือ Yellow-Orange 69.49 ความแน่นแสดงรายละเอียด ภาพที่ 11 และตารางภาคผนวกที่ 2

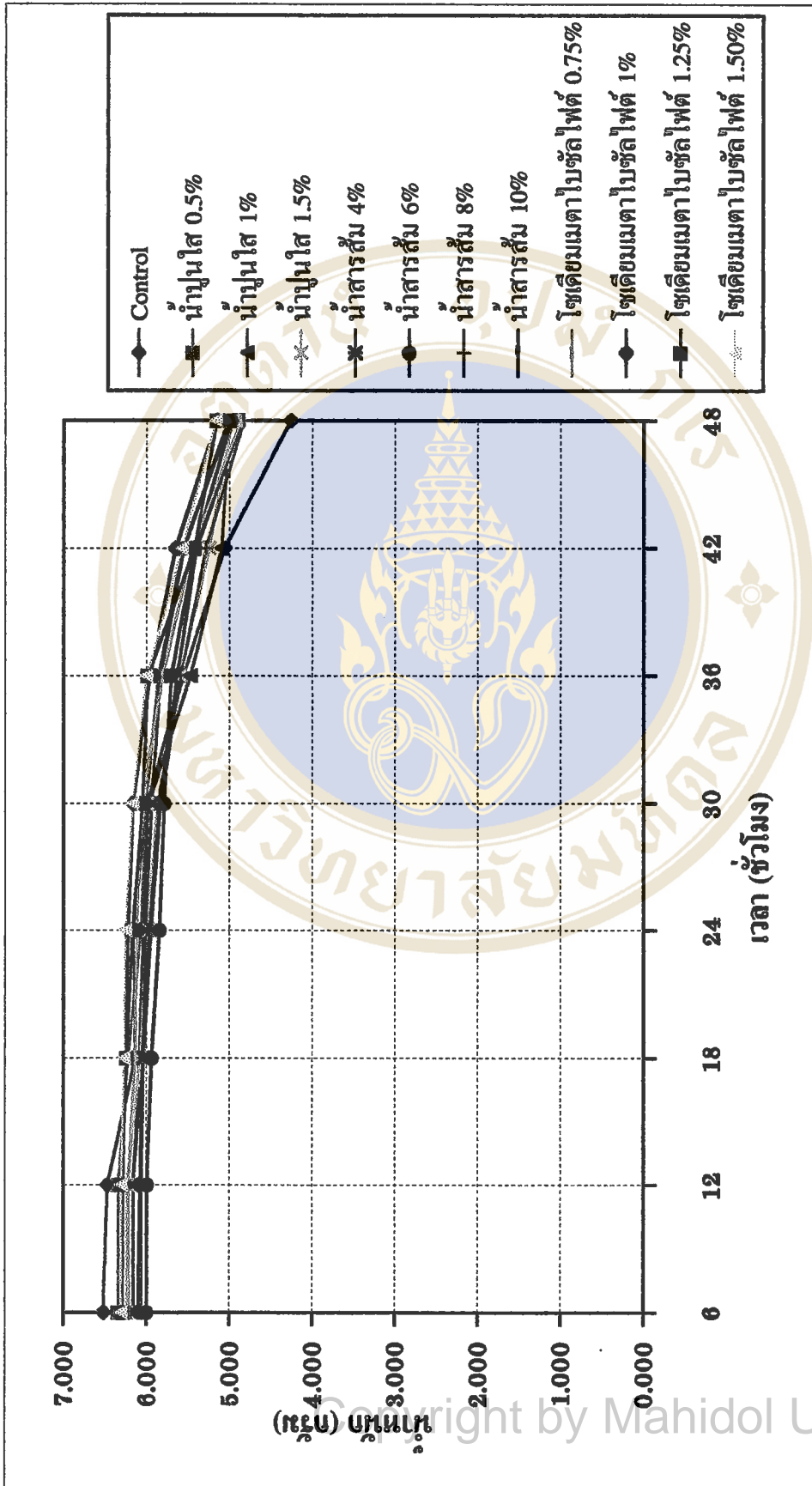
4.4.3 ผลการทดสอบน้ำหนักของฟักทองชิ้นตัวอย่างทดลอง ที่ 48 ชั่วโมง พบว่า ชิ้นฟักทองที่แช่โซเดียมเมตาไบซัลไฟต์เข้มข้น 1.5 % มีน้ำหนักมากที่สุด รองลงมา คือ 1.25% มีน้ำหนัก 5.168 และ 5.151 กรัม ตามลำดับ แสดงรายละเอียด ภาพที่ 12 และตารางภาคผนวกที่ 2

ภาพที่ 10 กราฟแสดงการเปลี่ยนแปลงค่าความแน่นเนื้อ (กรัม) ของจิ้งฟักทองหลังแช่สารเคมี ทุก 6 ชั่วโมง เป็นเวลา 48 ชั่วโมง

ภาพที่ 11 กราฟแสดงการเปลี่ยนแปลงค่าสี ของจลินท์กทของหลังเข่าสารเคมี ทุก 6 ชั่วโมง เป็นเวลา 48 ชั่วโมง

ภาพที่ 12 กราฟแสดงการเปลี่ยนแปลงน้ำหนัก (กรัม) ของชิ้นพืชของหลังแช่สารเคมี ทุก 6 ชั่วโมง เป็นเวลา 48 ชั่วโมง

4.5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบประสิทธิผลของสารเคมี ในการรักษาความสดของชิ้นฟักทอง

ผลการทดลอง หลังจากแช่ชิ้นฟักทองในสารเคมีระดับความเข้มข้นต่าง ๆ ที่ 48 ชม. มีผลแตกต่างกัน ดังนี้

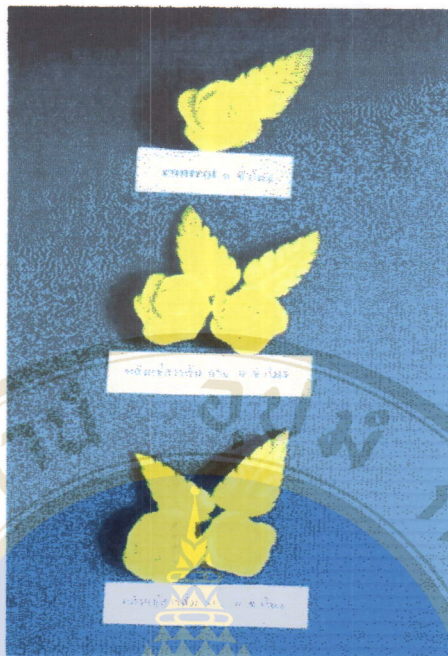
4.5.1 ผลการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าความแน่นเนื้อ ระหว่างชิ้น control กับชิ้นที่แช่สารเคมีทุกระดับความเข้มข้น พบว่า ฟักทองชิ้น control ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับชิ้นที่แช่สารเคมีทุกระดับความเข้มข้น ยกเว้น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับ ชิ้นที่แช่น้ำสารส้มเข้มข้น 6% และ 8% ที่ p-value .048 และ .026 ตามลำดับ แสดงรายละเอียดตารางภาคผนวกที่ 3

4.5.2 ผลการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของน้ำหนัก ระหว่างชิ้น control กับชิ้นที่แช่สารเคมีทุกระดับความเข้มข้น พบว่า ฟักทองชิ้น control มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับชิ้นที่แช่สารเคมีทุกระดับความเข้มข้น สำหรับชิ้นที่แช่น้ำปูนใสทุกระดับความเข้มข้น มีความแตกต่างกับชิ้นที่แช่น้ำสารส้มและ โซเดียมเมตาไบซัลไฟด์ทุกระดับความเข้มข้น แสดงรายละเอียดตารางภาคผนวกที่ 4

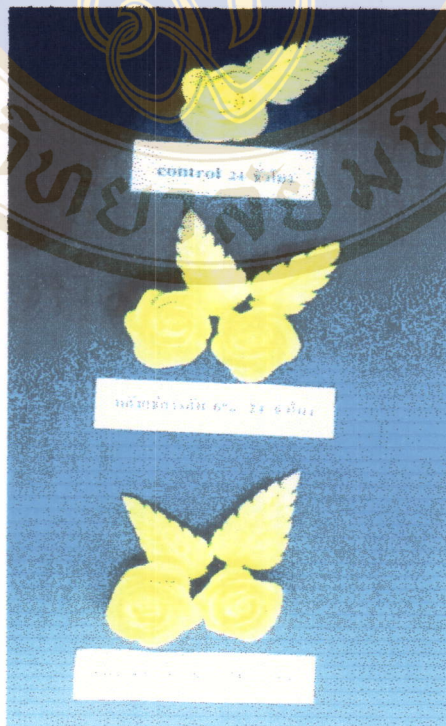
4.5.3 ผลการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าสี ระหว่างชิ้น control กับชิ้นที่แช่สารเคมีทุกระดับความเข้มข้น พบว่า ฟักทองชิ้น control มีค่าสี Yellowness 53.60 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำมาก เมื่อเปรียบเทียบกับสีธรรมชาติของฟักทอง คือ Yellowness 74.11 ส่วนชิ้นที่แช่น้ำสารส้มและ โซเดียมเมตาไบซัลไฟด์ทุกระดับความเข้มข้น ยกเว้นชิ้นที่แช่น้ำสารส้ม 10% มีค่าสี Yellowness สูงใกล้เคียงกับสีธรรมชาติของเนื้อฟักทอง แสดงรายละเอียดตารางผนวกที่ 2

4.6 ผลการทดสอบประสิทธิผลของสารเคมี ในการรักษาความสดของฟักทองแกะสลัก

ผลจากการนำชิ้นฟักทองแกะสลัก ผ่านกระบวนการแช่น้ำสารส้มเข้มข้น 6% และ 8% ซึ่งเป็นสารเคมี ที่มีประสิทธิผลจากการทดลอง การรักษาความสดของชิ้นฟักทอง จากนั้นนำไปวัดค่าสีด้วยเครื่องวัดสี Hunter ทุก 6 ชั่วโมง เป็นเวลา 48 ชั่วโมง พบว่า ที่ 48 ชั่วโมง ชิ้นฟักทองแกะสลัก ที่แช่น้ำสารส้มเข้มข้น 6% มีค่าสี Yellowness 63.47 และ ชิ้นที่แช่น้ำสารส้มเข้มข้น 8% มีค่าสี Yellowness 65.09 ซึ่งมีผลใกล้เคียงกับสีธรรมชาติของเนื้อฟักทอง ส่วนฟักทองชิ้น control มีค่าสี Yellowness 53.13 แสดงรายละเอียดตารางผนวกที่ 5 ภาพที่ 13, 14 และ 15

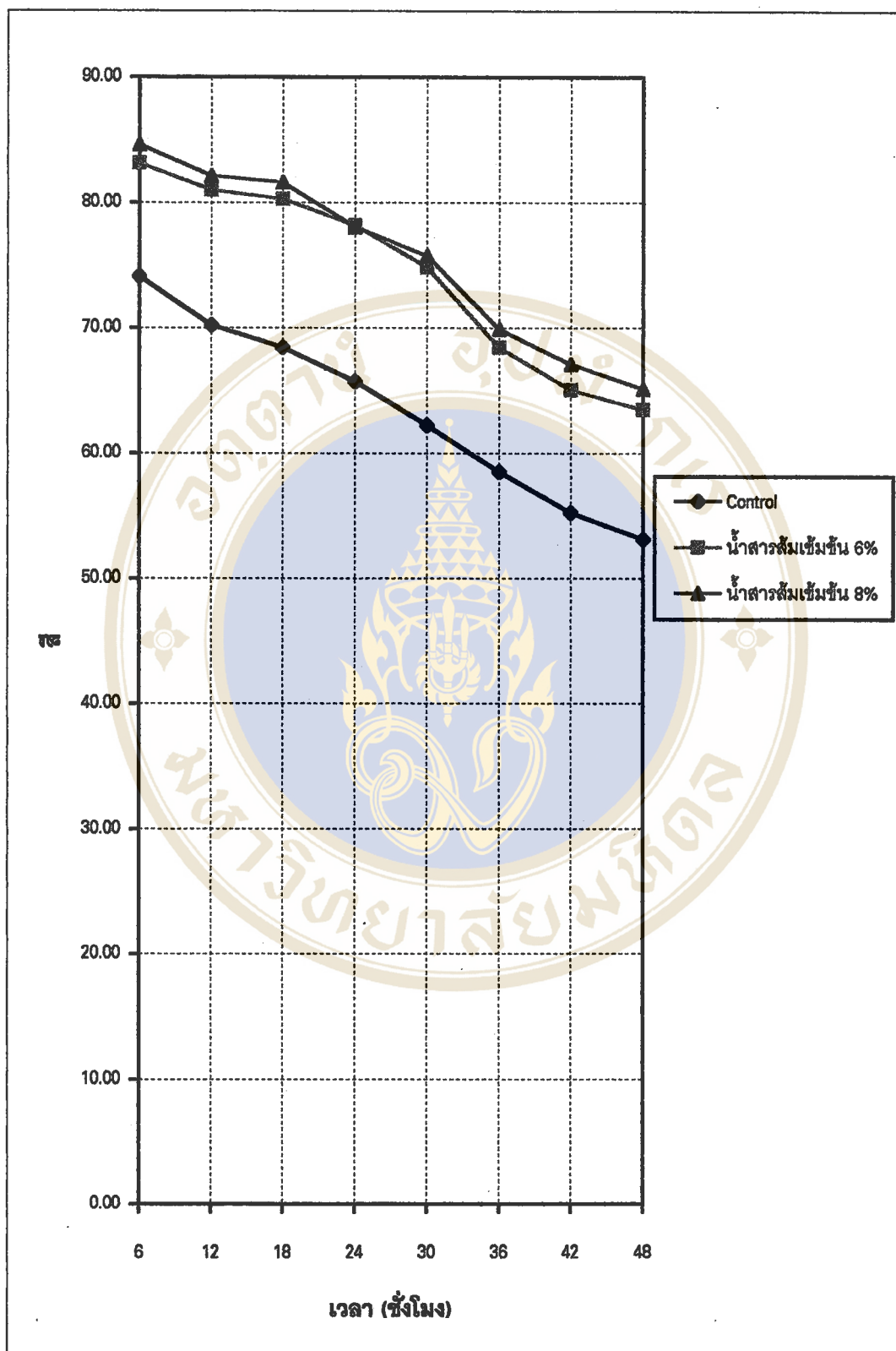
ภาพที่ 13 เปรียบเทียบ พริกทองแดงสกัดขึ้น control กับขึ้นที่เข้มข้นสารส้ม 6% และ 8% ที่ 0 ชั่วโมง

ภาพที่ 14 เปรียบเทียบ พริกทองแดงสกัดขึ้น control กับขึ้นที่เข้มข้นสารส้ม 6% และ 8% ที่ 24 ชั่วโมง

ภาพที่ 15 เปรียบเทียบ ฟักทองแกะสดกับ control กับจีนที่แช่น้ำสารส้ม 6% และ 8% ที่ 24 ชั่วโมง

ภาพที่ 16 กราฟเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงของศักย์น้ำพืชของกะหล่ำปลีที่แช่ใน น้ำตาลส้มเข้มข้น 6%, 8% กับชั้น Control ทุก 6 ชั่วโมง เป็นเวลา 48 ชั่วโมง

บทที่ 5 อภิปรายผล

จากผลการศึกษาข้อมูลในการทดลอง เปรียบเทียบประสิทธิผลของสารเคมี ที่ใช้ในการรักษาความสดของขึ้นพื้กทองแคะสลัก สรุปได้ดังนี้

5.1 จากการศึกษาเกณฑ์การคัดเลือก ผลพื้กทองพั้นธุ์ผิวคางคกที่แก่จัด

จากการศึกษาเกณฑ์การคัดเลือก ผลพื้กทองพั้นธุ์ผิวคางคกที่แก่จัด เพื่อใช้ในการงานแคะสลัก ในบทที่ 4 ข้อ 4.1.2 โดยใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ในการวัด ซึ่งเป็นเรื่องยากที่จะนำไปปฏิบัติจริง ในการเลือกซื้อผลพื้กทองจากแหล่งขาย แต่ผู้ปฏิบัติสามารถ ใช้วิธีการสังเกต ดังนี้ สังเกตจากลักษณะผล ก้นของผลจะยุบมาก ก้านขั้วแข็งมากไม่เปื่อยยุ่ย มีนวลขึ้นหนาแน่นรอบผล เลือกผลที่หนัก เมื่อเปรียบเทียบกับผลอื่นที่มีขนาดเดียวกัน หากสามารถเลือกได้ตามลักษณะที่กล่าว ก็จะได้พื้กทองที่มีเนื้อแน่น หนา และมีสีเหลืองจัด

5.2 จากการศึกษาทดลองเบื้องต้น (pre-test)

การศึกษาเบื้องต้น เพื่อเลือกระดับความเข้มข้นของสารเคมี และระยะเวลาในการแช่ขึ้นพื้กทองที่เหมาะสมได้ดังนี้

5.2.1 สารละลายน้ำปูนใสเข้มข้น 2% และจุดอิมตัว มีความเข้มข้นสูงมาก ทำให้ขึ้นพื้กทองคุดน้ำใ้ได้น้อย ซึ่งสามารถเปรียบเทียบได้จากการทดสอบน้ำหนักครั้งแรก ของการแช่ขึ้นพื้กทองในน้ำปูนใสจุดอิมตัวนาน 1 ชั่วโมง ขึ้นพื้กทองหนัก 11.64 กรัม ถ้าแช่นาน 2 ชั่วโมงหนัก 11.20 กรัม และถ้าแช่นาน 3 ชั่วโมง หนัก 10.27 กรัม จะเห็นได้ว่าถ้าสารละลายมีความเข้มข้นสูงขึ้น พื้กทองจะยิ่งคุดสารละลายได้น้อยลง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีสกุล (24) ได้กล่าวว่า การเพิ่มเวลาในการแช่พุทราพั้นธุ์บอม-แอปเปิ้ล ในสารละลายแคลเซียมไฮดรอกไซด์ ซึ่งมีระดับความเข้มข้นเดียวกัน พบว่า ค่าความแน่นเนื้อของผลพุทราไม่แตกต่างกัน และ น้ำปูนใสที่มีระดับความเข้มข้นสูง ทำให้สี และผิวของขึ้นพื้กทองมีรอยขุ่น ซึ่งอรอนงค์ (33) ได้ศึกษาผลของการแช่และมุดพั้นธุ์มะกอกในแคลเซียมไฮดรอกไซด์ และได้กล่าวว่า แคลเซียมไฮดรอกไซด์มีผลทำให้ผิวของละมุดมีตำหนิ แต่อย่างไรก็ตาม จากการศึกษา คุณสมบัติของ น้ำปูนใสในระดับความเข้มข้นต่ำ มีผลทำให้ค่าความแน่นเนื้อของขึ้นพื้กทองสูงขึ้น ดังนั้นจึงเลือก เริ่มต้นที่ระดับความเข้มข้น 0.50%, 1% และ 1.50% ซึ่งจะเห็นได้ว่า ค่าน้ำหนักเฉลี่ยของน้ำปูนใส

ทั้ง 3 ระดับ มีน้ำหนักใกล้เคียง กับชั้นที่แช่ในสารละลาย น้ำสารส้มและสารละลายโซเดียมเมตาไบซัลไฟต์ รายละเอียดตารางภาคผนวกที่ 1

5.2.2 จากการทดลอง พบว่า ชั้นฟักทองที่แช่ในกลุ่มน้ำสารส้ม มีค่าความแน่นเนื้อสูงกว่า ชั้นที่แช่สารเคมีชนิดอื่นทุกระดับความเข้มข้น อย่างเห็นได้ชัด แต่อย่างไรก็ตามการใช้น้ำสารส้มที่มีระดับความเข้มข้นสูงถึง 10% ค่าความแน่นเนื้อไม่ได้สูงแตกต่างจากชั้นที่แช่ในระดับความเข้มข้น 8 % มากนัก แต่ชั้นที่แช่ในระดับความเข้มข้น 10% หน้าตัดของชั้นฟักทองจะเปลี่ยนเป็นสีจางขาวดังนั้น จึงเลือกน้ำสารส้มที่มีระดับความเข้มข้น 4%, 6% และ 8% ตามลำดับ

5.2.3 ผลจากการทดลองแช่ชั้นฟักทอง ในสารละลายโซเดียมเมตาไบซัลไฟต์ได้เข้มข้น พบว่า ชั้นฟักทองที่สามารถดูดสารได้ดีที่สุดคือ ที่ระดับความเข้มข้นเข้มข้น 1.50% และที่ระดับความเข้มข้น 1% มีค่าสี Yellowness สูงที่สุด ในขณะที่แช่ในกลุ่มซัลไฟต์ มีค่าความแน่นเนื้อน้อยที่สุด และน้อยกว่าชั้น control ใดก็ตาม ไทบูลย์ ธรรมรัตน์วาทิก (อ้างจาก Luck, 1980 : 120) ได้กล่าวไว้ว่า ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ กรดซัลฟูริก สารละลายซัลไฟต์ หรือโซเดียมเมตาไบซัลไฟต์ เป็นสารที่ช่วยป้องกัน การเกิดจุลินทรีย์อันเป็นสาเหตุทำให้เกิดการเน่าเสียในระหว่างการแปรรูป และการเก็บรักษาผัก-ผลไม้ (อ้างจาก Joslyn and Braverman, 1954 : 111) ได้กล่าวไว้ว่า สารในกลุ่มซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ใช้สำหรับหยุดปฏิกิริยาการเปลี่ยนสี อันเนื่องจากเอนไซม์ของผลไม้ และสามารถป้องกันผิวหนังที่ได้ทำการตัดเป็นชิ้น หรือตัดแต่ง ให้พ้นจากการเกิดออกซิเดชันได้

5.2.4 สำหรับเวลาที่ใช้แช่ชั้นฟักทองนาน 1, 2, และ 3 ชั่วโมงนั้น พบว่า ความแตกต่างของน้ำหนัก ณ ชั่วโมงที่ 1 กับ ชั่วโมงที่ 2 มีความแตกต่างกันมากกว่า 2 ชั่วโมง กับ 3 ชั่วโมง จึงพอสรุปได้ว่า ระยะเวลาที่เหมาะสมที่สุด ในการแช่ชั้นฟักทอง คือ เวลา 2 ชั่วโมง

5.3 การทดลองเปรียบเทียบ ประสิทธิภาพของสารเคมี ที่ใช้ในการรักษาความสดของชั้นฟักทอง ในพิจารณาจากประสิทธิภาพของสารเคมี ในการรักษาความสดของฟักทองแกะสลักครั้งนี้ ได้พิจารณาจาก 3 องค์ประกอบด้วยกัน คือ ค่าความแน่นเนื้อ ค่าสี และน้ำหนัก ค่าความแน่นเนื้อ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด เพราะมีผลต่อการคงรูปทรงของชิ้นงาน ส่วนสีเป็นองค์ประกอบรองลงมา ใดก็ตาม จะต้องพิจารณาไม่หาค่าต่ำกว่าสีธรรมชาติของเนื้อฟักทอง สำหรับน้ำหนักของชั้นฟักทอง แสดงถึงปริมาณความชื้นที่คงอยู่ในชั้นฟักทอง ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบสำคัญเช่นเดียวกัน

ดังนั้น ข้อมูลจากผลการทดลอง พบว่า ชั้นฟักทองที่แช่ น้ำสารส้มเข้มข้น 6% และ 8% มีประสิทธิภาพในการรักษาความสดของฟักทองแกะสลักได้ไม่แตกต่างกัน และทั้งสองระดับความเข้มข้น มีค่าความแน่นเนื้อสูงกว่า ชั้นที่แช่ในสารเคมีชนิดอื่นทุกระดับความเข้มข้น

ส่วนค่าที่อยู่ในระดับใกล้เคียงกับกลุ่มสารละลายโซเดียมเมตาไบซัลไฟต์ ซึ่งมีค่าที่สูงที่สุด และ
 น้ำหนักของซึ้นฟักทองที่แช่สารเคมี ทุกระดับความเข้มข้นไม่แตกต่างกัน แต่จะแตกต่างกับซึ้น
 control ทั้งค่าความแน่นเนื้อ สี และน้ำหนัก

บทที่ 6

สรุป

6.1 สรุปการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

6.1.1 เกณฑ์การคัดเลือกผลฟักทองพันธุ์ผิวคางคกที่แก่จัด

เกณฑ์การคัดเลือกผลฟักทองพันธุ์ผิวคางคก สำหรับใช้ในงานแกะสลัก มีดังนี้ คือ สีเปลือกอยู่ในเกณฑ์ Group 136 A มีเปลือกแข็งวัดได้ 2975.24 กรัม สีของเนื้ออยู่ในเกณฑ์ Yellow - Orange Group 14 A มีความแน่นเนื้อ 1239.09 กรัม และเนื้อหนา 2.38 ซม.

6.1.2 จากการศึกษาเบื้องต้น (pre-test)

การศึกษาเบื้องต้นเพื่อเลือกระดับความเข้มข้นของสารเคมี และระยะเวลาที่เหมาะสมในการแช่ชิ้นฟักทอง มีดังนี้

6.1.2.1 กลุ่มสารละลายน้ำปูนใสที่ใช้ในการทดลอง คือ น้ำปูนใสเข้มข้น 0.5%, 1% และ 1.5%

6.1.2.2 กลุ่มสารละลายน้ำสารส้มที่ใช้ในการทดลอง คือ น้ำสารส้มเข้มข้น 4%, 6%, 8% และ 10 %

6.1.2.3 กลุ่มสารละลายโซเดียมเมตาไบซัลไฟด์ที่ใช้ในการทดลอง คือ โซเดียมเมตาไบซัลไฟด์เข้มข้น 0.75%, 1%, 1.25% และ 1.5%

6.1.3 การทดลองเปรียบเทียบประสิทธิภาพของสารเคมี ในการรักษาความสดของฟักทองแกะสลัก

สารเคมีที่มีประสิทธิภาพ ในการรักษาความสดของฟักทองแกะสลักได้ดีที่สุด คือ น้ำสารส้มเข้มข้น 8% ที่ 48 ชั่วโมง วัด ค่าเฉลี่ย ความแน่นเนื้อได้ 1896.95 กรัม ค่าสี Yellowness 64.47 และน้ำหนัก 4.826 กรัม และรองลงมา คือ น้ำสารส้มเข้มข้น 6% วัดค่าความแน่นเนื้อได้ 1879.15 ค่าสี Yellowness 62.39 และน้ำหนัก 4.974 กรัม และในการวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่า น้ำสารส้มทั้งสองระดับความเข้มข้น ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ของค่าความแน่นเนื้อ ที่ p-value .936 และค่าน้ำหนักที่ p-value .061 ดังนั้น ผู้ปฏิบัติจึงสามารถเลือก น้ำสารส้มเข้มข้น 8% หรือ 6% ในการรักษาความสดของฟักทองแกะสลัก

6.1.4 การเปรียบเทียบคุณภาพของจีนฟักทอง ระหว่างจีนที่แช่สารเคมี กับ จีน control

การเปรียบเทียบคุณภาพของจีนฟักทอง ระหว่างจีน control กับจีนที่แช่สารเคมีทุก ระดับความเข้มข้น พบว่า ฟักทองจีนที่แช่สารเคมีมีคุณภาพทั้งในด้านความแน่นเนื้อ สี และ น้ำหนัก ดีกว่าจีน control จึงสรุปได้ว่า จีนงานแกะสลักที่ผ่านกระบวนการแช่สารเคมี สามารถคงสภาพการใช้งานได้นานกว่าจีนที่ไม่แช่สารเคมี

6.1.5 การทดสอบ สาร เคมีที่มีประสิทธิผล กับจีนงานแกะสลัก

น้ำสารส้มเข้มข้น 8% และ 6 % ซึ่งเป็นสารเคมีที่มีประสิทธิผลในการรักษาความสด ของฟักทองแกะสลัก เปรียบเทียบกับจีน control ที่ 48 ชั่วโมง จีนที่แช่สารส้มเข้มข้น 8% มีค่าสี Yellowness 64.47 และจีนที่แช่น้ำสารส้ม 6% มีค่าสี Yellowness 62.39 ฟักทองแกะสลักที่แช่ สารเคมีทั้งสองระดับความเข้มข้น สามารถคงสภาพการใช้งานได้นาน 48 ชั่วโมง และ ฟักทอง แกะสลักจีน control มีค่าสี Yellowness 53.60 เมื่อเปรียบเทียบกับสีธรรมชาติของเนื้อฟักทอง ซึ่ง มีค่าสี Yellowness 74.11 จีนฟักทองที่แช่น้ำสารส้มเข้มข้น 8% และ 6% จึงมีเปอร์เซ็นต์ของสีลดลง 13% และ 15.81% ตามลำดับ ส่วนจีน control มีเปอร์เซ็นต์สีลดลงจากเดิม 27.68% และ สามารถคงสภาพการใช้งานได้นาน เพียง 24 ชั่วโมง จากนั้นกลีบดอกเริ่มเหี่ยวมาก และหดรัด เปลี่ยนจากสภาพเดิม ส่วนสีจะเริ่มซีด หลังจากที่มีความชื้นที่ผิวออกเริ่มแห้ง และจะซีดมากที่ 24 ชั่วโมง จากนั้นสีจะค่อยๆ เปลี่ยนเป็นสีเหลืองคล้ำ

6.2 ข้อเสนอแนะ

จากการทดลองมีข้อเสนอแนะ ที่จะป็นแนวทางการเลือกใช้สารเคมีในการรักษาความ สดของฟักทองแกะสลักดังนี้

6.2.1 สารเคมีที่นำมาทดลองในการรักษาความสดของจีนฟักทองตัวอย่างครั้งนี้ ผู้ ปฏิบัติสามารถเลือกใช้สารได้ทุกชนิด เพียงแต่จะต้องนำไปประยุกต์ใช้ โดยการเลือกสารเคมี ปรับระดับความเข้มข้นให้เหมาะสมกับชนิด และขนาดของจีนงานแกะสลัก

6.2.2 เมื่อจีนงานผ่านการแช่สารเคมีแล้ว จากนั้นนำไปใช้งานตามวัตถุประสงค์ ใน ขณะกำลังใช้งานอยู่ ควรนำจีนงานจุ่มในสารละลายดังกล่าว เป็นระยะ จะเพิ่มอายุการใช้งานได้ อีกเล็กน้อย

6.2.3 นอกจากฝึกทอแล้ว ยังมีพืชผักอีกหลายชนิดที่นิยมนำมาใช้เป็นวัสดุคืบ ในการแกะสลัก เช่น มะระกือ มันเทศ มันแกว แครอท หัวผักกาด ฯลฯ จึงน่าจะเป็นแนวทางในการศึกษา เพื่อสามารถยืดระยะเวลาการเก็บรักษาขึ้นให้คู่ค้ำกับ เวลา แรงงาน และงบประมาณ

บรรณานุกรม

1. กุลยา จันทร์อรุณ, เคมืออาการ . หน่วยศึกษานิเทศ .กรมฝึกหัดครู 2535 ; 376
2. กานดา พูนลาภทวี สถิติเพื่อการวิจัย . ภาควิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี คณะครุอุตสาหกรรม และวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พิมพ์ครั้งที่ 1 สำนักพิมพ์พีดีเอสเซ็นเตอร์ กรุงเทพฯ : 2539 ; 424
3. กำเนิด สุกัณวษ์ จุลชีวะอุตสาหกรรม . ภาควิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร คณะอุตสาหกรรมเกษตร สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ : 2538
4. เกตุอร ทองเครือ การปลูกผักทอง . โรงพิมพ์ จุฬนุสสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย กรมส่งเสริมการเกษตร กรุงเทพฯ : 2539 ; 14
5. จรรย์ จันทลักขณา สถิติวิเคราะห์และวางแผนงานวิจัย พิมพ์ครั้งที่ 4 สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชจำกัด, 2523 ; 290
6. จักรพงษ์ หาญดำรงกุล ผลของแคลเซียมคลอไรด์ต่อการเปลี่ยนแปลง หลังการเก็บเกี่ยวของผลฝรั่ง ภาควิชาพืชสวน คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ : 1539
7. คณาจารย์ ภาควิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร คณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ: 2539 ; 504
8. โครงการตำราวิทยาศาสตร์อุตสาหกรรม วัตถุประสงค์เสียในอาหาร แปลเรียบเรียงจาก THE TECHNOLOGICAL EFFICACY OF SOME ANTIMICROBIAL AGENTS FAO NUTRITION MEETINGS REPORT SERIES No.48C WHO/FOOD ADD/70/41 กรุงเทพฯ
9. ฉลองชัย จันทร์เพ็ญ .เงินแหล่งผลิตผักทองเนื้อคึของศรีสะเกษ วารสารชาวเกษตร 2528; ปีที่ 5 ฉบับที่ 51: 16-21
10. คณัษ บุญเกียรติ สรีรวิทยาหลังการเก็บเกี่ยวพืชสวน ภาควิชาพืชสวน คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 2531 ; 263
11. ประสิทธิ์ สาระหงษ์. ผลกระทบของน้ำปูนใสในแป้งข้าวเจ้าที่มีต่อคุณภาพของขนมลอดช่อง [วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร] บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ: 2533 ; 97

12. พิชญญา เกตุนุติ การประยุกต์ใช้เมล็ดกระเจี๊ยบแดงร่วมกับสารส้มในการตกตะกอนน้ำทิ้ง [วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อการพัฒนาทรัพยากร] บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล กรุงเทพฯ : 2538
- 13 ไพบูรณ์ ธรรมรัตน์ว่าสิก กรรมวิธีการแปรรูปอาหาร .ภาควิชาอุตสาหกรรมเกษตร คณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พิมพ์ครั้งที่ 1 สำนักพิมพ์ โอเคียนสโตร์ กรุงเทพฯ : 2529
- 14 มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสารส้ม กรุงเทพฯ : มอก. 156-2518
- 15 มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมปูนไลม์ กรุงเทพฯ : มอก. 202 -2520
- 16 ลัดดา มีสุข พงพานุกรมศัพท์เคมี ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ : 2533
17. วิชิตา พงศ์สวัสดิ์ชัย และ เพ็ญญา แสนยานุสิน การแปรรูปฟักทองเป็นอาหารเสริมสำเร็จรูป ภาควิชาเทคโนโลยีการอาหาร คณะวิทยาศาสตร์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ : 2535
- 18 วิเชียร เกตุสิงห์ สถิติวิเคราะห์สำหรับกรวิจัย พิมพ์ครั้งที่ 1 สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด 2526 ; 150
19. วราวุติ ครุสงฆ์ เทคโนโลยีการหมักในอุตสาหกรรม ภาควิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร คณะอุตสาหกรรมการเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ : 2534
- 20 วราวุติ ครุสงฆ์ จุลชีววิทยาในกระบวนการแปรรูปอาหาร ภาควิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร คณะอุตสาหกรรมการเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ : 2538 ; 210
21. ศิวพร ศิวเวช วัตถุดิบอาหาร เล่ม 1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ : 2529
22. สุมาลี เหลืองสกุล จุลชีววิทยาทางอาหาร ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พิมพ์ครั้งที่ 2 สำนักพิมพ์เจริญชัย กรุงเทพฯ 2539 ; 248
23. ศรีสมร คงพันธ์ แกะสลักผัก-ผลไม้ สำนักพิมพ์แสงแดด 2539 ; 127
24. ศรีสกุล อามระรัตน์ ผลของแคลเซียมกลอไรด์ และแคลเซียมไฮดรอกไซด์ต่อคุณภาพของ พุทราพันธุ์บอม-แอปเปิ้ล ภาควิชาพืชสวน คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2539 ; 18
25. สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิชาเคมี 2 โรงพิมพ์คุรุสภา กรุงเทพฯ 2524
26. สุรพล มนต์เสรี หลักพืชศาสตร์ ภาคพัฒนาตำราและเอกสารวิชาการ หน่วยงานพิเศษ

- กรม ฝึกหัดครู โรงพิมพ์การศาสนา กรุงเทพฯ : 2531; 187
27. สุรพล ดุรงค์วัฒนา การวิเคราะห์ความแปรปรวน ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2538 ; 351 หน้า
28. สุรพล อุปดิศสกุล การวางแผนการทดลอง เล่ม 1 พิมพ์ครั้งที่ 3 โรงพิมพ์สหมิตรออฟเซท กรุงเทพฯ : 2536; 382
29. แสงอรุณ เชื้อวงบุญ การแกะสลักผักและผลไม้ ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบันราชภัฏสวนดุสิต พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : 2538 ;374
30. เสาวลักษณ์ ภูมิวิสนะ หลักวิชาพืชสวน พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : 2525 ; 415
31. อนันต์ ศรีโสภา สถิติเบื้องต้น พิมพ์ครั้งที่ 1 สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช กรุงเทพฯ : 2521;396
32. อาภา จงจิตต์ การแกะสลักผักสดและผลไม้ ครั้งที่ 1 โรงพิมพ์พิทยวิสุทธิ กรุงเทพฯ : 2524 ; 128
33. อรอนงค์ ไกรสุริยางกูร ผลของแคลเซียมไฮดรอกไซด์ และแคลเซียมคลอไรด์ ต่อการสุกของผลละมุดพันธุ์มะกอก ภาควิชาพืชสวน คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ : 2539 :2

ภาคผนวก

วิธีการทดสอบความสดของฟักทองแกะสลัก

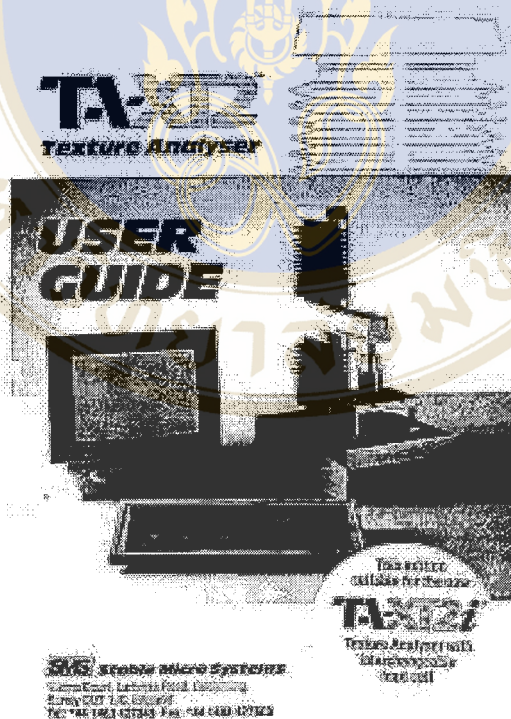
การทดลองครั้งนี้ ใช้วิธีการทดสอบความสดของชิ้นฟักทอง คือ วัดค่าความแน่นเนื้อ วัสดุ และชั่งน้ำหนัก โดยใช้เครื่องมือ ดังนี้

1. ทดสอบความแน่นเนื้อ โดยใช้เครื่องวัดเนื้อสัมผัส (Texture Analyser : T.A.) ยี่ห้อ Stable Micro System รุ่น TA-XT2I ประเทศอังกฤษ ซึ่งเป็นเครื่องวัดค่าความแน่นเนื้อ ที่มีคุณภาพ โดยมีส่วนประกอบและหลักการทำงาน ดังนี้

1.1 ส่วนประกอบของเครื่อง Texture Analyser ประกอบด้วย

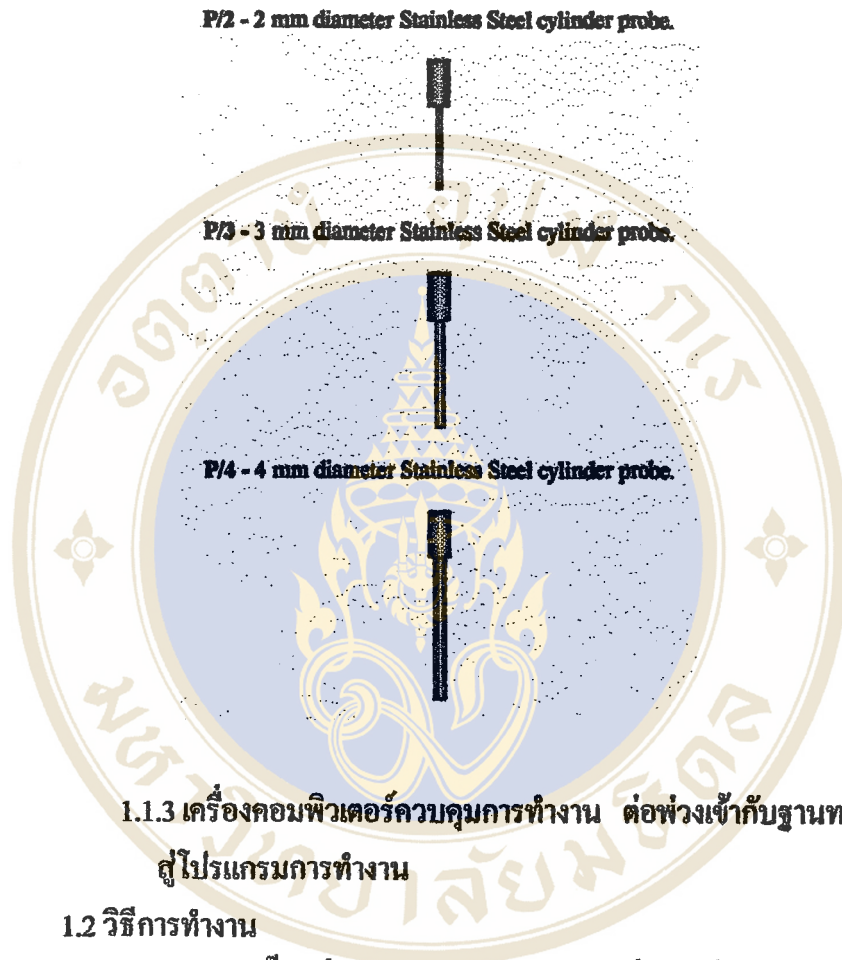
1.1.1 ฐานทดสอบ (Test base) สำหรับรองรับและยึดชิ้นตัวอย่าง ไม่ให้เคลื่อนที่

1.1.2 หัววัด มีช่องสำหรับสวมหัววัด มีหลายชนิด หลายขนาด ปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับลักษณะของชิ้นตัวอย่างได้

ภาพที่ 17 เครื่องมือวัดเนื้อสัมผัส (Texture Analyser)

1.1.2 หัววัด มีช่องสำหรับสวมหัววัด มีหลายชนิด หลายขนาด ปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับลักษณะของดินตัวอย่างได้

1.1.3 เครื่องคอมพิวเตอร์ควบคุมการทำงาน ต่อพ่วงเข้ากับฐานทดสอบโดยเข้าสู่โปรแกรมการทำงาน

1.2 วิธีการทำงาน

1.2.1 เสียบปลั๊กเครื่องสำรองไฟ เปิดสวิทช์เครื่องมาที่ตำแหน่ง ON อุปกรณ์เครื่องวัดเนื้อสัมผัส ซึ่งประกอบด้วยฐานทดสอบ ต่อพ่วงเข้ากับเครื่องคอมพิวเตอร์

1.2.2 เปิดคอมพิวเตอร์ และสวิทช์ของฐานทดสอบ ซึ่งอยู่ด้านหลังของเครื่อง

1.2.3 สวมหัววัดที่ต้องการเข้ากับช่องสำหรับสวม

1.2.4 เข้าสู่โปรแกรมการทำงานของเครื่องโดย

1.2.4.1 คลิกเมาส์ที่ start- program

1.2.4.2 เลือก texture expert ซึ่งปรากฏโปรแกรมย่อย คลิกเมาส์ที่

texture expert english

1.2.5 หน้าต่างใหม่ที่ปรากฏขึ้น จะถามชื่อผู้ใช้ ดังรูป เลือกชื่อ Agro โดยไม่ต้องใส่รหัสผ่าน แล้วตอบ OK

ที่ Restart

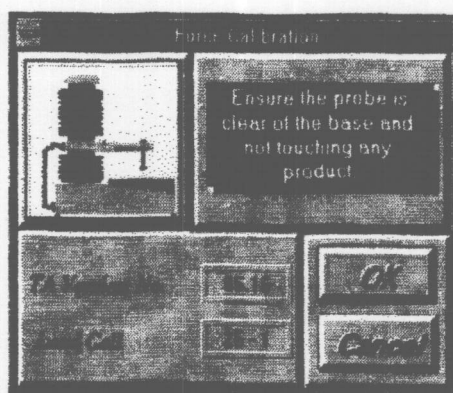
1.2.6 เริ่มการทำงานเข้าสู่โปรแกรมการทำงานภายใต้โปรแกรม Project คลิ๊กเมาส์

1.2.7 หน้าต่างใหม่ประกอบด้วยคำสั่งต่างๆ คลิ๊กเมาส์ที่แถบคำสั่ง T.A.

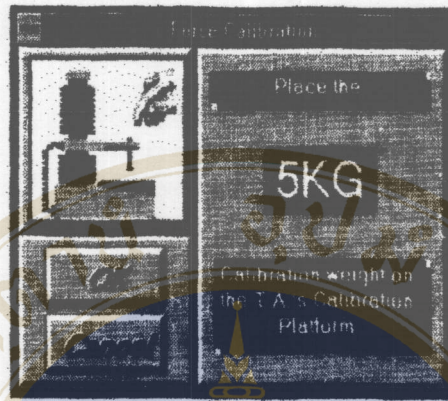
1.2.8 ทดสอบการทำงานของเครื่อง 2 ครั้ง

1.2.8.1 Force calibration

1) เลือก T.A. บนแถบคำสั่งแล้วเลือก Calibrateforce หน้าต่างใหม่ ดังรูป จะเตือนให้ผู้ใช้ตรวจสอบว่ามีวัตถุใดๆ ก็ดขวางหัววัดหรือไม่ ถ้าไม่มีสิ่งกีดขวางตอบตกลง

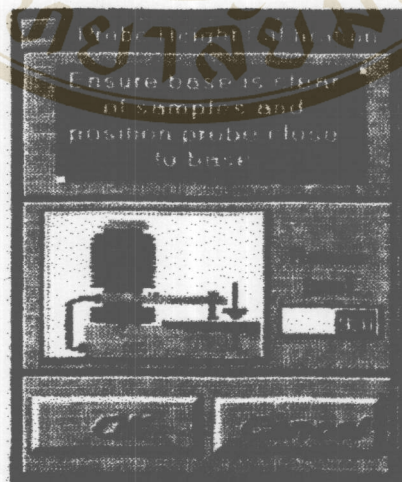
- 2) หน้าต่างใหม่ที่ปรากฏขึ้น จะแจ้งให้ผู้ใช้ใส่กตุ่มน้ำหนักวางบนคานวัด จากนั้นตอบตกลง

- 3) เมื่อหน้าจอปรากฏข้อความ Calibration successful และเอาตุ่มน้ำหนักลง

1.2.8.2 Probe calibration (การทำขั้นตอนนี้ เมื่อกำหนดระยะห่างระหว่าง

ฐานทดสอบกับปลายเข็มวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อกำหนดความสูงของตัวอย่างทดสอบเป็น % strain) หน้าต่างใหม่จะปรากฏ ดังรูป

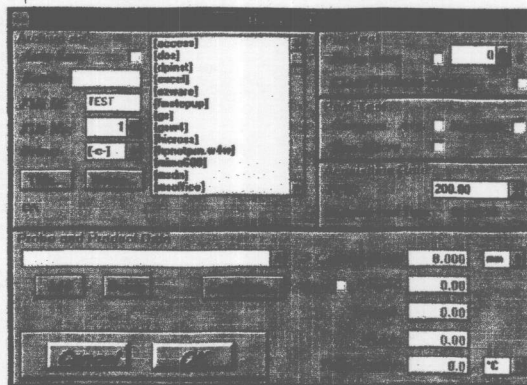
- 1) เลือก TA-calibrate probe กำหนดระยะทางให้มีความสูงกว่าชิ้นตัวอย่างเล็กน้อย

- 2) สวมหัววัด จากนั้นตอบตกลง หัววัดจะเคลื่อนลงมาแตะกับฐานและกลับไปยังตำแหน่งที่กำหนด ซึ่ง texture expert จะอ่านตำแหน่งดังกล่าวเป็นศูนย์
- 3) เลื่อนแผ่นป้องกันหัววัด ซึ่งอยู่ในแกนด้านข้างของเครื่อง ให้สูงกว่าตำแหน่งที่หัววัด จะแตะฐานทดสอบเล็กน้อย เพื่อป้องกันหัววัดชนพื้น กรณีที่ลืมวางตัวอย่าง

1.2.9 เลือก TA-setting จากแถบคำสั่ง T.A. เมื่อกำหนดค่า parameter ต่างๆ ซึ่งค่าเหล่านี้ได้มาจากเอกสารอ้างอิงของผู้ใช้ หรือดูจากเอกสารแนะนำ จากบริษัทผู้ผลิตเครื่อง เมื่อกำหนดค่าแล้ว คลิกที่ update หรือบันทึกข้อมูล คลิกที่ save พร้อมทั้งตั้งชื่อไฟล์

1.2.10 เลือก run a test จากแถบคำสั่ง T.A. ดังรูป เพื่อทำการวัดตัวอย่าง หลังจากวางตัวอย่างบนฐานวัดเรียบร้อยแล้ว ทำการตั้งชื่อ file เลือก directory : text.- exp เพื่อบันทึกข้อมูล จากนั้นตอบตกลง หัววัดจะเคลื่อนลงมาเพื่อวัดตัวอย่าง

1.2.11 ข้อมูลที่ได้จะแสดงในรูปแบบกราฟ การหาค่าจากกราฟที่วัดได้ สามารถทำได้โดย ใช้คำสั่ง Process data

1.2.12 การกำหนดค่าใน Process data หรือการกำหนด Macro ซึ่งจะใช้ในการหาค่าจากกราฟออกมาเป็นตัวเลข ดังรูป

- 1) เลือกแถบคำสั่ง process data เลือก เลือก edit
- 2) เลือกคำสั่งย่อยที่ต้องการ จากคำสั่งต่าง ๆ ที่แสดง
- 3) บันทึกเพิ่มไว้เพื่อเรียกใช้งาน
- 4) เมื่อหาข้อมูลจากกราฟได้แล้ว ปิดย่อ (Minimize) หน้าต่าง

กราฟลงมา ตารางแสดงผลที่ได้จะอยู่ในตารางข้อมูล สามารถพิมพ์โดยใช้คำสั่ง Print แถบคำสั่ง file ได้

2. การทดสอบสี

การทดลองครั้งนี้ ใช้เครื่องวัดสี ยี่ห้อ Hunter Lab รุ่น Color Flex จากประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นเครื่องวัดสีที่มีคุณภาพ โดยมีส่วนประกอบและหลักการทำงาน ดังนี้

2.1 ส่วนประกอบของเครื่องวัดสี Hunter

2.1.1 Sample Port หมายถึง ที่วางตัวอย่างบนเครื่องวัดสี ซึ่งมีวงแหวนขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 3 ซม. วางอยู่บนเลนส์

2.1.2 ถ้วย (Sample cup) หมายถึง ภาชนะสำหรับใส่ตัวอย่าง ทำจากควอทซ์

2.1.3 Cover หมายถึง ที่ปิดตัวอย่างไม่ให้แสงรบกวน มีลักษณะ ดังรูป

2.1.4 ขางและแผ่นปิดตัวอย่าง มีลักษณะ ดังรูป

2.2 วิธีการทำงาน

2.2.1 เปิดสวิสช์เครื่องสำรองไฟ (UPC) มาที่ตำแหน่ง ON โดยไม่ต้องเปิดสวิสช์เครื่องอีก

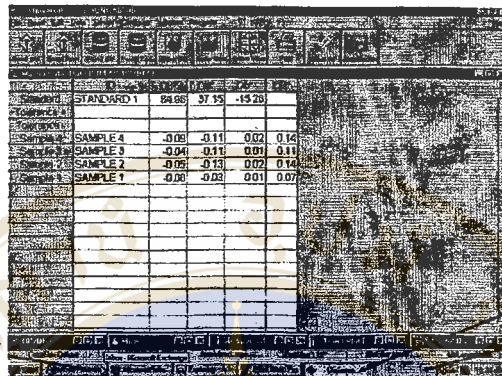
2.2.2 เปิดคอมพิวเตอร์ เข้าสู่โปรแกรมการทำงาน 2 วิธี คือ

2.2.2.1 คลิกเมาส์ที่ Start-Programs-Hunter Lab-Universal V3.73

2.2.2.2 ดับเบิลคลิกที่เมนูย่อย Universal V.3.73 ที่หน้าจอ

คอมพิวเตอร์

2.2.2.3 หน้าต่างใหม่ที่ปรากฏมีลักษณะ ดังรูป

Sample	STANDARD 1	94.06	37.35	-15.28
SAMPLE 4	-0.08	0.11	0.02	0.14
SAMPLE 3	-0.04	0.11	0.01	0.11
SAMPLE 2	-0.09	0.13	0.02	0.14
SAMPLE 1	-0.06	0.08	0.01	0.07

2.2.4 หลังจากเปิดเครื่องแล้วประมาณ 15 นาที จึงทำการ Calibrate ด้วยแผ่นสีมาตรฐาน ดังนี้

2.2.4.1 คลิกเมาส์ที่ Standardize เลือก Port size 3 ซม. คลิก OK

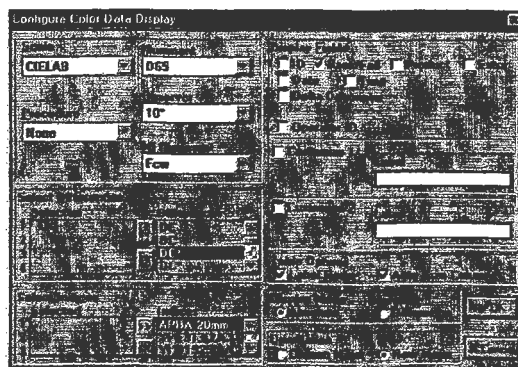
2.2.4.2 วางแผ่นสีสีดำ โดยวางด้านสีดำมันลงบน Port คลิก OK

2.2.4.3 วางแผ่นสีขาวมาตรฐาน ให้จุดสีขาวบนแผ่นสี อยู่กึ่งกลาง Port

2.2.4.4 เครื่องจะทำการ Calibrate จนเสร็จสิ้น OK เครื่องพร้อมที่จะ

ทำงาน

2.2.5 กำหนดค่าในการวัดสี คลิกเมาส์ที่ Active view หน้าต่างใหม่จะปรากฏ ดังรูป

เลือกคำสั่งต่างๆ ดังนี้

2.2.5.1 Scale เลือก CIELAB เพื่อให้เครื่องแสดงค่าวัดสีในระบบ Hunter

2.2.5.2 Illuminant เลือกเพื่อกำหนดแหล่งกำเนิดแสงที่ใช้เลือก D65

2.2.5.3 Observer หมายถึง องศาการมอง เลือก 2 รู หรือ 10 รู

2.2.5.4 M:iiiuminant หมายถึง แหล่งอ้างอิง เลือกเช่นเดียวกับแหล่ง

กำเนิดแสง

2.2.5.5 Select Difference หมายถึง การให้เครื่องคำนวณค่าความแตกต่าง

2.2.5.6 ของตัวอย่าง เทียบกับค่ามาตรฐานอ้างอิง (ถ้ามี)

2.2.5.7 Select Indices เลือกดัชนีบอกค่าสี กรณีต้องการให้เครื่องคำนวณค่าสีที่นอกเหนือจากค่า scale ที่ตั้งไว้

2.2.5.8 Display Fields กำหนดค่าที่แสดงในตาราง ดังนี้

1) ID หมายถึง ชื่อตัวอย่าง

2) Passl Fail เพื่อเทียบกับตัวอย่างมาตรฐาน (คลิกเมาส์ข้อนี้ เมื่อ

ทำข้อ 2.2.8)

2.2.6 การเตรียมตัวอย่าง

2.2.6.1 ตัวอย่างขนาดใหญ่ เช่นผัก ผลไม้ ให้วางส่วนที่ได้ระนาบมากที่สุดบน Port.

สุดบน Port.

2.2.6.2 ใช้ Cover ปิดตัวอย่าง กรณีตัวอย่างมีความโปร่งแสง และเพื่อไม่ให้แสงรบกวนจากภายนอก

2.2.7 การเตรียมตัวอย่างมาตรฐาน (ถ้ามี) เช่นเดียวกับข้อ 2.2.6

2.2.8 การวัดสีตัวอย่างมาตรฐาน (ถ้ามีตัวอย่างมาตรฐาน ไปทำข้อ 2.2.9)

2.2.8.1 คลิกเมาส์ที่ Read Std

2.2.8.2 วางตัวอย่างบน port

2.2.8.3 ใส่ชื่อในช่อง ID คลิก OK

2.2.8.4 ใส่ค่า Tolerance +/- ซึ่ง หมายถึง ช่องของค่าสีที่ต้องการ ให้อยู่

ในช่องกำหนดนี้ โดยคลิกเมาส์ที่ช่องในตารางและใส่ค่าที่ต้องการ

2.2.9 การวัดค่าสีตัวอย่าง

2.2.9.1 วางตัวอย่างบน Port

2.2.9.2 คลิกเมาส์ที่ Read Sam

2.2.9.3 ใส่ชื่อตัวอย่าง ค่าที่ได้จะปรากฏในตาราง ดังรูป

	P	a'	b'
Standard	83.06	-7.03	13.61
Tolerance	0.50	0.50	0.50
Tolerance	0.50	0.50	0.50
Sample 3	83.42	-8.94	15.46
Sample 2	82.59	-6.64	12.16
Sample 1	83.67	-8.04	14.73

2.2.10 การพิมพ์ผล

2.2.10.1 กดปุ่ม ON เพื่อเปิด Printer

2.2.10.2 คลิกเมาส์ที่ File-print

2.2.11 การเปิดเครื่อง

2.2.11.1 ออกจาก Program ใช้ในงาน โดยคลิก File-exit

2.2.11.2 ปิดคอมพิวเตอร์ และ printer

2.2.11.3 ปิดเครื่องไฟสำรอง

3 การทดสอบน้ำหนัก

ในการทดสอบน้ำหนัก โดยใช้เครื่องชั่ง Mettler PB 303 ของบริษัท Metter Toledo Co. Ltd ประเทศ สวิตเซอร์แลนด์ พิกัด 310 กรัม ค่าความละเอียด 1 มีวิธีการใช้ ดังนี้

3.1 กด ON/OFF เพื่อเปิดเครื่อง ก่อนชั่งน้ำหนักตัวอย่าง 15 นาที

3.2 กดปุ่ม Tare เพื่อปรับศูนย์ ในกรณีที่ใช้ภาชนะรองรับน้ำหนักตัวอย่าง 15 นาที

3.3 วางน้ำหนักตัวอย่างบนจานชั่ง รอจนตัวเลขนิ่ง และขึ้นอักษร "g" ข้างตัวเลข อ่านค่าน้ำหนัก

3.4 ปิดเครื่อง กดปุ่ม Tare จนหน้าจอแสดงคำว่า " OFF "

ตารางภาคผนวก ที่ 1 เปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงน้ำหนัก (กรัม)
ของชิ้นฟักทอง หลังแช่สารเคมี ที่ 24 ชั่วโมง

สารเคมี	ก่อน แช่สาร	แช่สาร 1 ชม.		แช่สาร 2 ชม.		แช่สาร 3 ชม.	
		นน.(กรัม)	% นน. ที่หายไป	นน (กรัม)	% นน. ที่หายไป	นน (กรัม)	% นน. ที่หายไป
น้ำปูนใส 0.5 %	14.45	14.40	-0.35	14.59	0.97	14.72	1.87
	14.45	13.82	-4.36	13.82	-4.36	14.00	-3.11
	14.45	13.02	-9.90	12.88	-10.87	12.67	-12.32
	14.55	12.00	-17.53	11.86	-18.49	11.75	-19.23
น้ำปูนใส อิมตัว	14.55	11.64	-20.00	11.20	-23.02	10.27	-29.42
น้ำสารส้ม 2 %	14.50	14.50	000	14.49	-0.07	14.47	-0.21
	14.50	14.53	0.21	14.59	0.62	14.59	0.62
	14.55	14.55	000	14.68	0.89	14.62	0.48
	14.55	14.61	0.41	14.67	0.82	14.78	1.58
	14.45	14.70	1.73	14.74	2.01	14.83	2.63
ซัลไฟต์ 0.50 %	14.45	14.52	.048	14.70	1.73	14.64	1.31
	14.50	14.75	1.72	14.92	2.90	14.80	2.07
	14.55	15.00	3.09	15.09	3.71	15.00	3.09
	14.45	14.93	3.32	15.07	4.29	14.98	3.67
	14.45	14.87	2.91	15.00	3.81	15.00	3.81

ฟักทองชิ้น control น้ำหนัก 14.45 กรัม หลังจากวางไว้ใน อุณหภูมิห้องนาน 24 ชั่วโมง เหลือ น้ำหนัก 10.95 กรัม น้ำหนักลดลง 24.22 กรัม

ตารางภาคผนวกที่ 2 ค่าเฉลี่ยความแน่นเนื้อ สี และน้ำหนักของชิ้นฟักทอง
หลังแช่สารเคมี ที่ 48 ชั่วโมง

สารเคมี	ความแน่นเนื้อ X (กรัม)	สี (Yellowness)	น้ำหนัก X (กรัม)
control	1353.76	53.60	4.259
น้ำปูนใส 0.5 %	1454.80	49.39	4.977
1 %	1316.28	42.91	5.004
1.5 %	1295.96	37.45	4.964
น้ำสารส้ม 4 %	1645.14	60.74	5.010
6 %	1879.15	62.39	4.958
8 %	1896.95	64.47	4.826
10%	1901.42	51.70	4.794
ซัลไฟต์ 0.75 %	1288.59	66.49	4.868
1 %	1141.05	69.49	5.145
1.25 %	1297.51	66.05	5.151
1.50 %	1318.00	65.43	5.168

หมายเหตุ เนื้อฟักทองมรค่าสี Yellowness 74.11

ตารางภาคผนวกที่ 3 เปรียบเทียบค่าความแน่นเนื้อของฟักทอง จีน control กับ จีนที่แช่สารเคมี ที่ 48 ชั่วโมง

ชนิดของสาร		Mean	SD	t	fd	P- value
control - น้ำปูนใสปูน	0.5%	18.9660	204.6374	.207	4	.846
control - น้ำปูนใสปูน	1%	-162.5152	605.4779	-.600	4	.581
control - น้ำปูนใสปูน	1.5%	57.8040	195.0710	.663	4	.544
control - น้ำสารส้ม	4%	-491.3760	646.1657	-1.700	4	.164
control - น้ำสารส้ม	6%	-725.3880	574.5022	-2.823	4	.048 *
control - น้ำสารส้ม	8%	-743.1880	481.2683	-3.453	4	.026 *
control - น้ำสารส้ม	10%	-749.1680	676.6209	-2.476	4	.069
control - ชัลไฟด์	0.75%	-134.8240	538.7240	-.560	4	.606
control - ชัลไฟด์	1%	-77.2880	840.2477	-.206	4	.847
control - ชัลไฟด์	1.25%	-143.7500	576.8198	-.557	4	.607
control - ชัลไฟด์	1.50%	-112.3920	659.1322	-.381	4	.722

* มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ P- value < 0.05

ตารางภาคผนวกที่ 4 เปรียบเทียบน้ำหนัก ของฟักทอง ชั้น control กับ ชั้นที่แช่สารเคมี ที่ 48 ชั่วโมง

ชนิดของสาร	Mean	SD	t	fd	P- value
control - น้ำปูนใสปูน 0.5%	-0.7184	.2142	-7.499	4	.002 *
control - น้ำปูนใสปูน 1%	-0.7452	.1381	-12.066	4	.000 *
control - น้ำปูนใสปูน 1.5%	-0.7056	.1385	-11.396	4	.000 *
control - น้ำสารส้ม 4%	-0.7514	.1146	-14.656	4	.000 *
control - น้ำสารส้ม 6%	-0.7154	.2423	-6.602	4	.003 *
control - น้ำสารส้ม 8%	-0.5682	.1812	-7.013	4	.002 *
control - น้ำสารส้ม 10%	-0.5044	.1682	-6.704	4	.003 *
control - ชอล์กไฟต์ฯ 0.75%	-0.6030	.1228	-10.983	4	.000 *
control - ชอล์กไฟต์ฯ 1%	-0.8866	.1994	-9.942	4	.001 *
control - ชอล์กไฟต์ฯ 1.25%	-0.8920	.1738	-11.474	4	.000 *
control - ชอล์กไฟต์ฯ 1.50%	-0.9084	.1529	-13.284	4	.000 *

* มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ P- value < 0.05

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบค่าสถิติน้ำหนัก (กรัม) ของชั้นฟักทองที่แช่น้ำสารส้ม 8%, 6% กับชั้นที่แช่สารสารเคมีชนิดอื่น ๆ ทุกระดับความเข้มข้น ที่ 48 ชั่วโมง

ชนิดของสารเคมี	Mean	SD	t	fd	P-value
สารส้ม 6% - น้ำปูนใส 0.5%	-3.000E-03	.1745	.038	4	.971 ^{ns}
- น้ำปูนใส 1%	2.980E-02	.2585	.258	4	.809 ^{ns}
- น้ำปูนใส 1.5%	9.8000E-03	.1616	-.136	4	.889 ^{ns}
- สารส้ม 4%	-3.600E-02	.2448	.329	4	.759 ^{ns}
- สารส้ม 8%	-.1472	.1271	2.589	4	.061 ^{ns}
- สารส้ม 10%	-.2110	9.298E-02	5.075	4	.007 *
- ชัลไฟด์ 0.75 %	.1124	.1656	1.518	4	.204 ^{ns}
- ชัลไฟด์ 1 %	-.1712	.1684	-2.274	4	.085 ^{ns}
- ชัลไฟด์ 1.25 %	-.1766	.1402	-2.816	4	.048 *
- ชัลไฟด์ 1.50 %	-.1930	.1513	-2.853	4	.046 *
สารส้ม 8% - น้ำปูนใส 0.5%	-.1502	6.571E-02	5.111	4	.007 *
- น้ำปูนใส 1%	-.1770	.1901	2.082	4	.106 ^{ns}
- น้ำปูนใส 1.5%	-.1374	7.371E-02	4.168	4	.014 *
- สารส้ม 4%	-.1832	.1425	2.875	4	.045 *
- สารส้ม 10%	6.380E-02	6.117E-02	2.332	4	.080 ^{ns}
- ชัลไฟด์ 0.75 %	-3.4800E-02	8.561E-02	-.909	4	.415 ^{ns}
- ชัลไฟด์ 1 %	-.3184	.2157	-3.301	4	.030*
- ชัลไฟด์ 1.25 %	-.3238	9.803E-02	-7.386	4	.002 *
- ชัลไฟด์ 1.50 %	-.3402	5.897E-02	-12.900	4	.000 *

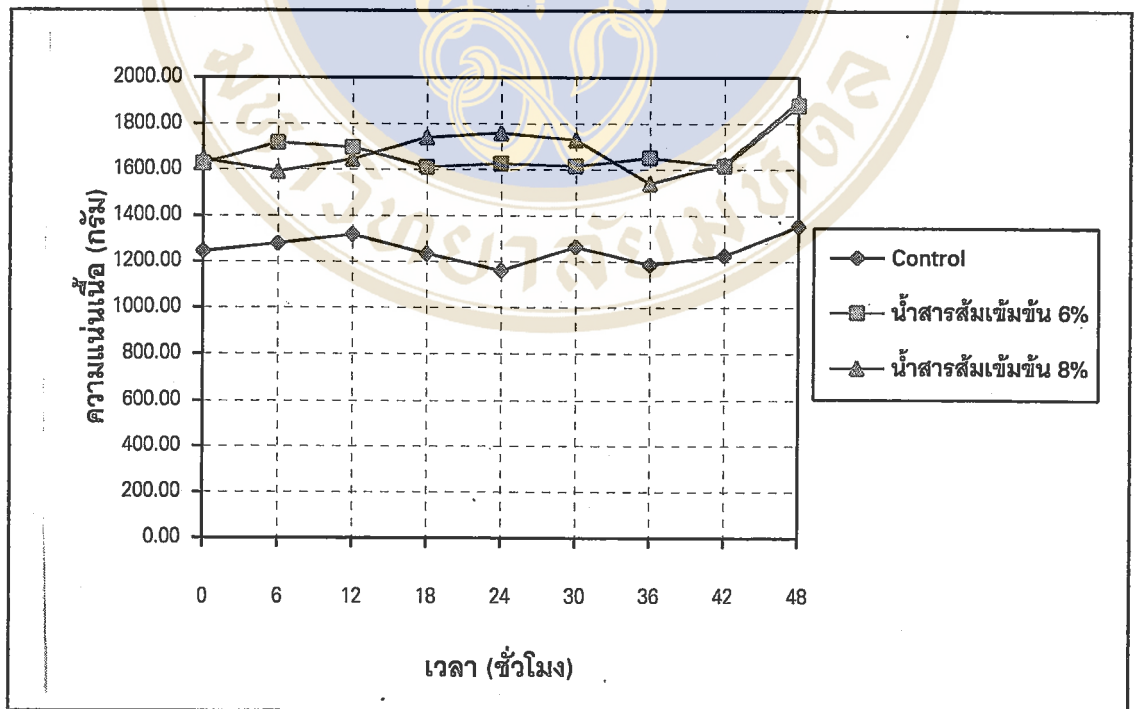
* มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ P-value < 0.05

ns ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ P-value > 0.05

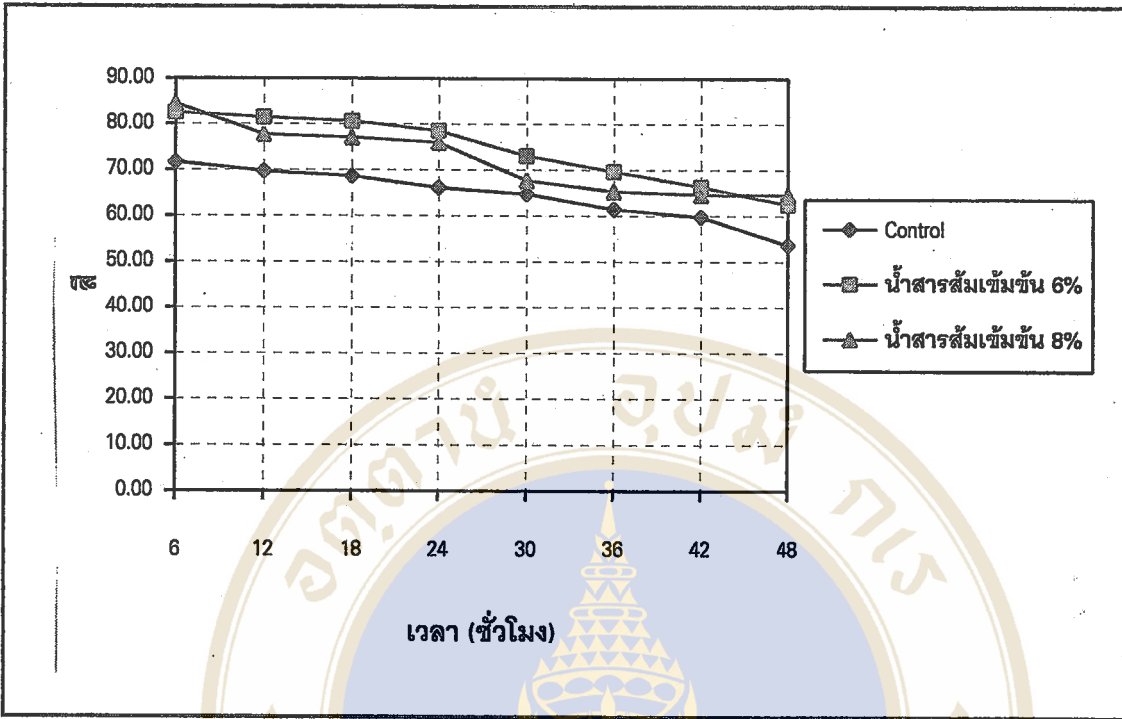
ตารางที่ 7 การเปลี่ยนแปลงสี (Yellowness) ของชิ้นฟักทองแก่สลัก
ที่แช่น้ำสารส้มเข้มข้น 6% และ 8% กับชิ้น control ทุก 6 ชม. เป็นเวลา 48 ชั่วโมง

ชั่วโมง	ค่าสี Yellowness		
	control	น้ำสารส้ม 6%	น้ำสารส้ม 8%
6	72.67	83.17	84.63
12	70.20	81.01	82.14
18	68.42	80.30	81.64
24	65.70	78.21	78.05
30	62.26	74.82	75.75
36	58.51	68.44	69.87
42	55.26	65.03	67.10
48	53.13	63.47	65.09

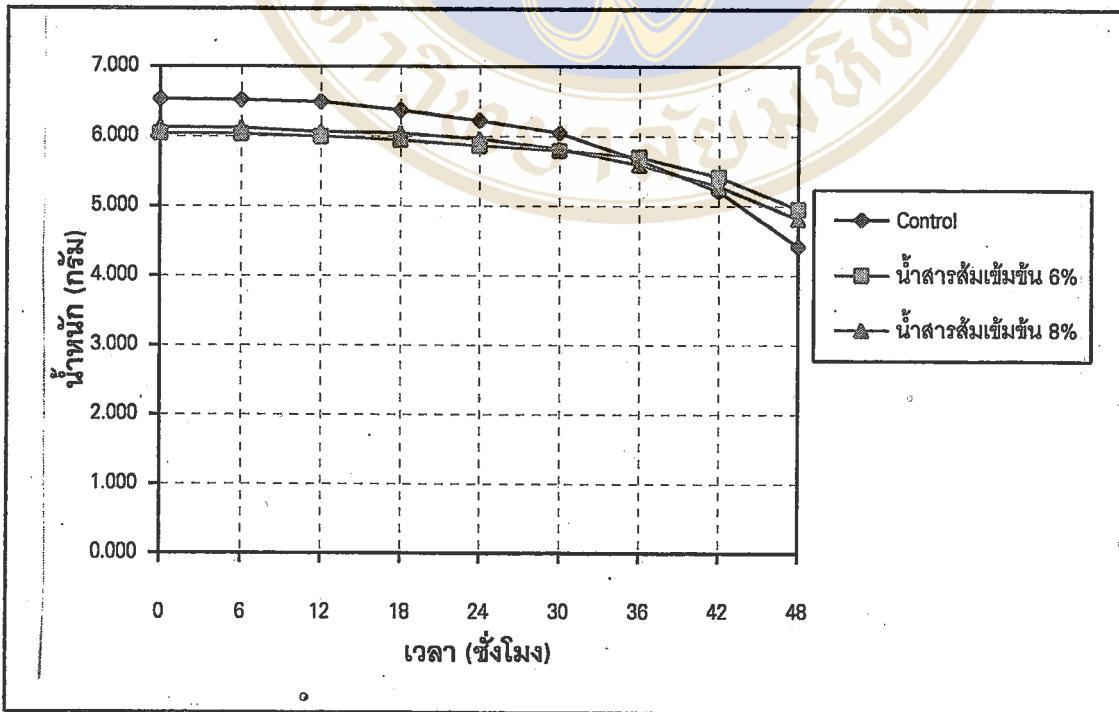
สีธรรมชาติของเนื้อฟักทอง มีค่าสี yellowness 74.11

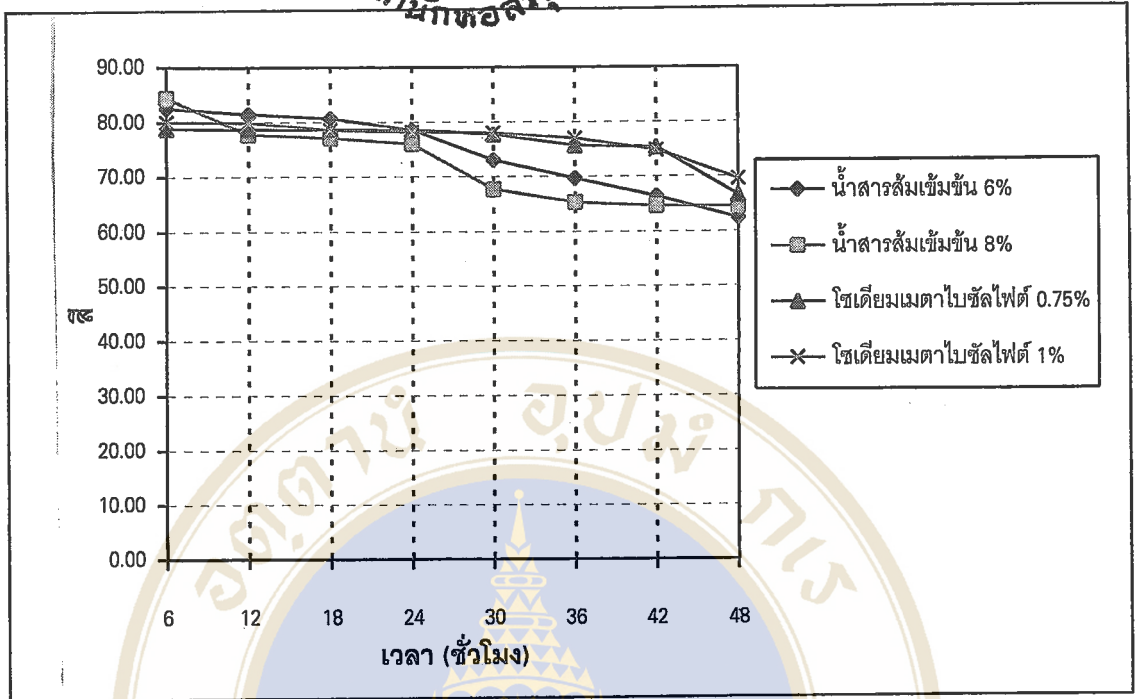
ภาพที่ 1 กราฟเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงค่าความแน่นเนื้อ ระหว่าง control กับชิ้นที่แช่สารละลายน้ำสารส้ม 6% และ 8% ทุก 6 ชั่วโมง เป็นเวลา 48 ชั่วโมง

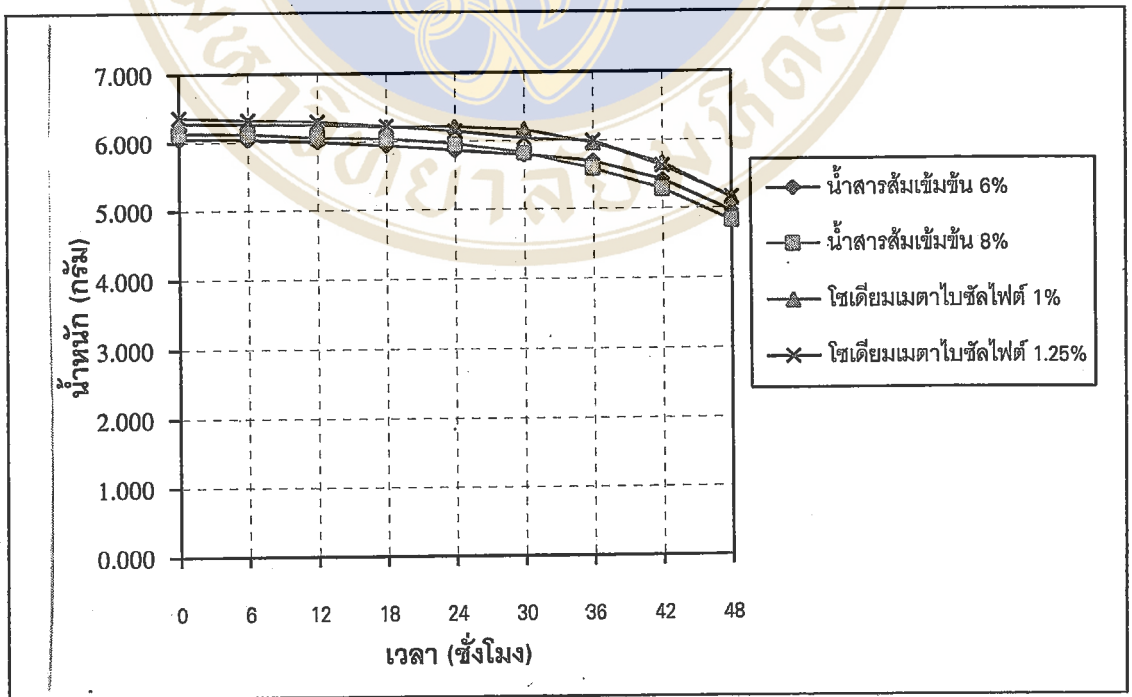
ภาพที่ 2 กราฟเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงค่าสี Yellowness ระหว่าง control กับจีนที่แช่สารละลายน้ำสารส้ม 6% และ 8% ทุก 6 ชั่วโมง เป็นเวลา 48 ชั่วโมง

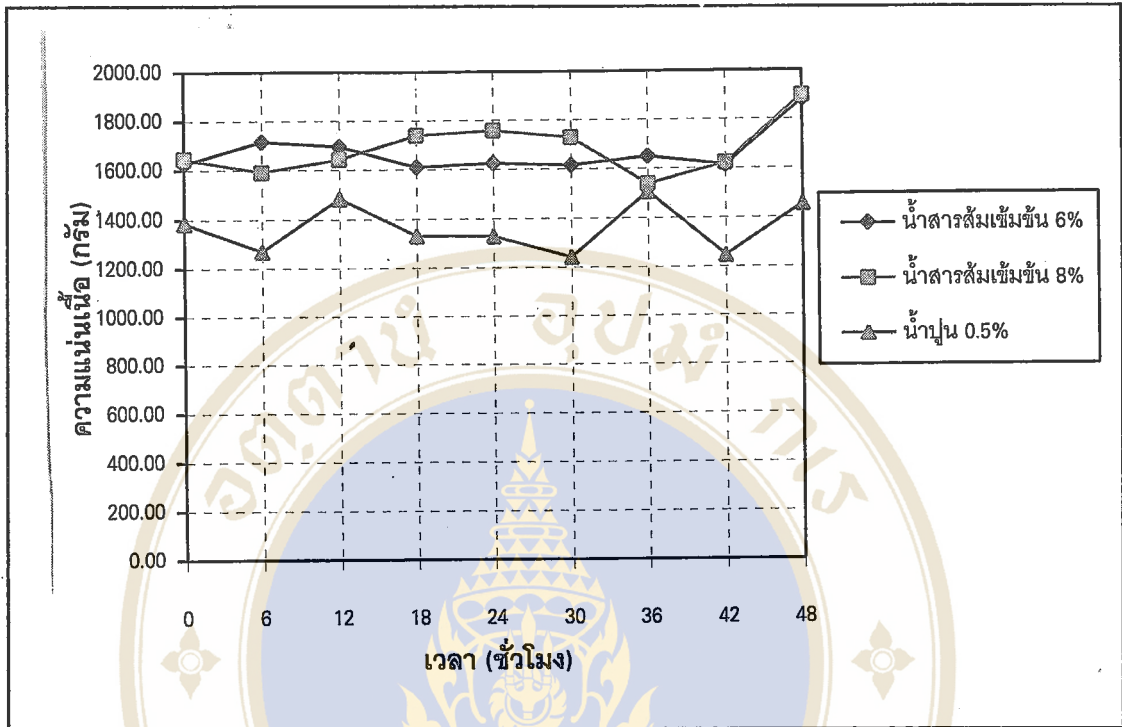
ภาพที่ 3 กราฟเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงน้ำหนัก ระหว่าง control กับจีนที่แช่สารละลายน้ำสารส้ม 6% และ 8% ทุก 6 ชั่วโมง เป็นเวลา 48 ชั่วโมง

น้ำสารส้ม 6% และ 8% กับพื้นที่แช่สารละลายซัลไฟต์ 0.75% และ 1%
ทุก 6 ชั่วโมง เป็นเวลา 48 ชั่วโมง

ภาพที่ 5 กราฟเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงน้ำหนัก ระหว่างชั้นฟักทองที่แช่สารละลายน้ำสารส้ม 6% และ 8% กับพื้นที่แช่สารละลายซัลไฟต์ 1% และ 1.25% ทุก 6 ชั่วโมง เป็นเวลา 48 ชั่วโมง

ภาพที่ 6 กราฟเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงค่าความแน่นเนื้อ ระหว่างชิ้นฟักทองที่แช่สารละลายน้ำสารส้ม 6% และ 8% กับชิ้นที่แช่สารละลายน้ำปูนใส 0.5% ทุก 6 ชั่วโมง เป็นเวลา 48 ชั่วโมง

สารเคมีและวิธีการเตรียม

1. สารละลายน้ำปูนใส 0.5%, 1%, 1.5%, 2% และน้ำปูนใสจืดอีกมัตวในปริมาตร 200 มล.
2. สารละลายน้ำสารส้ม 2%, 4%, 6%, 8%, และ 10% ในปริมาตร 200 มล.
3. สารละลายเมตาไบซัลไฟต์ 0.50%, 0.75%, 1%, 1.25%, 1.50%, และ 10% ในปริมาตร 200 มล.

วิธีการ

1. สารละลายน้ำปูนใส 0.5%
 - ผงปูน 1 กรัม ละลายในน้ำกรอง 199 กรัม
2. สารละลายน้ำปูนใส 1%
 - ผงปูน 2 กรัม ละลายในน้ำกรอง 198 กรัม

3. สารละลายน้ำปูนใส 1.5%
 - พวงปูน 3 กรัม ละลายในน้ำกรอง 197 กรัม
4. สารละลายน้ำปูนใส 2%
 - พวงปูน 4 กรัม ละลายในน้ำกรอง 196 กรัม
5. สารละลายน้ำปูนใสจืดคิมตัว
 - พวงปูน 50 กรัม ละลายในน้ำกรอง 250 กรัม คนนาน 10 นาที ทิ้งไว้ 1 คืน ค่อย ๆ รินส่วนที่เป็นน้ำใส ให้ได้ปริมาตร 200 กรัม
6. สารละลายน้ำสารส้ม 2%
 - สารส้ม 4 กรัม ละลายในน้ำกรอง 196 กรัม
7. สารละลายน้ำสารส้ม 4%
 - สารส้ม 8 กรัม ละลายในน้ำกรอง 192 กรัม
8. สารละลายน้ำสารส้ม 6%
 - สารส้ม 12 กรัม ละลายในน้ำกรอง 188 กรัม
9. สารละลายน้ำสารส้ม 8%
 - สารส้ม 16 กรัม ละลายในน้ำกรอง 184 กรัม
10. สารละลายน้ำสารส้ม 10%
 - สารส้ม 20 กรัม ละลายในน้ำกรอง 180 กรัม
11. สารละลายโซเดียมเมตาไบซัลไฟต์ 0.5%
 - โซเดียมเมตาไบซัลไฟต์ 1 กรัม ละลายในน้ำกรอง 199 กรัม
12. สารละลายโซเดียมเมตาไบซัลไฟต์ 0.75%
 - โซเดียมเมตาไบซัลไฟต์ 1 กรัม ละลายในน้ำกรอง 199 กรัม
13. สารละลายโซเดียมเมตาไบซัลไฟต์ 1%
 - โซเดียมเมตาไบซัลไฟต์ 1.5 กรัม ละลายในน้ำกรอง 198.5
14. สารละลายโซเดียมเมตาไบซัลไฟต์ 1.25%
 - โซเดียมเมตาไบซัลไฟต์ 2.5 กรัม ละลายในน้ำกรอง 197.5 กรัม
15. สารละลายโซเดียมเมตาไบซัลไฟต์ 1.50%
 - โซเดียมเมตาไบซัลไฟต์ 3 กรัม ละลายในน้ำกรอง 197 กรัม

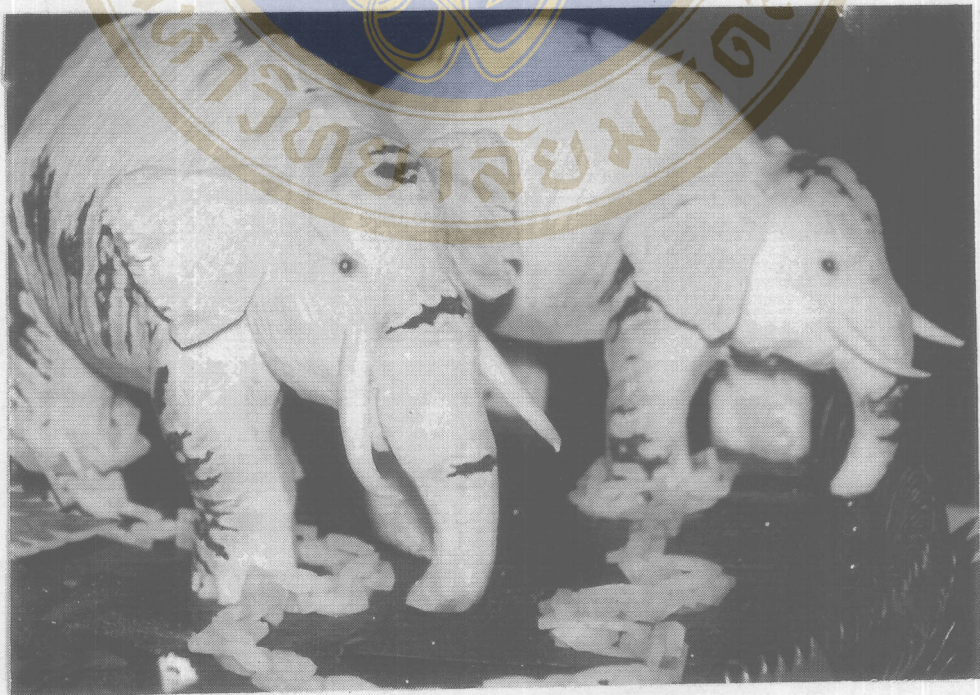
ภาพที่ 24 ฟักทองแกะสลักเป็นดอกไม้ชนิดดอกเดี่ยว

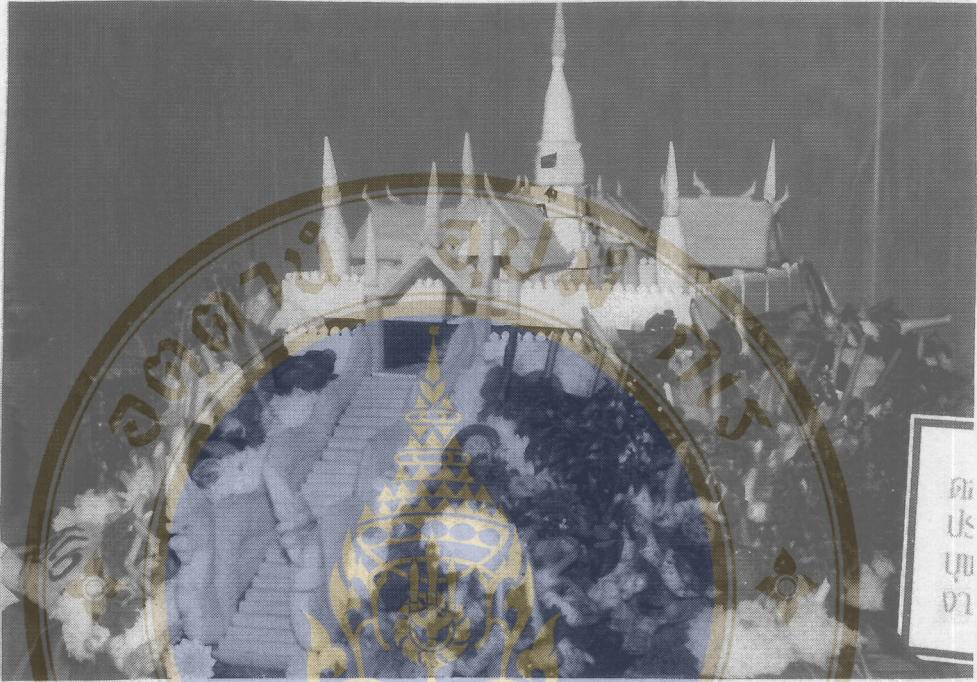
ภาพที่ 25 ฟักทองแกะสลักเป็นดอกแคทลียา

ภาพที่ 26 ฟักทองแกะสลักเป็นดอกไม้ขนาดเล็ก จัดเป็นพุ่มต้นไม้ตกแต่งในงานนิทรรศการ

ภาพที่ 27 ฟักทองแกะสลักเป็นรูปช้าง

ภาพที่ 28 พักทองแกะสลักตกแต่งเป็นรูปปราสาท

ภาพที่ 29 พักทองแกะสลักเป็นดอกเบญจมาศ จัดเป็นช่อดอกไม้

ภาพที่ 30 พักทองแกะสลักเป็นกลีบบัวตักแต่งงานนิทรรศการ

ภาพที่ 31 พักทองแกะสลักเป็นผอบ

